Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah.
Velja za vse leto - - $3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 100. — ŠTEV. 100. NEW YORK, SATURDAY, APRIL 29, 1911. — SOBOTA, 29. MAL. TRAVNA, 1911. VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Slovenske vesti.

Izlet na Slovensko.

—o—

Slovenska družtva v Johnstown, Conemaugh, Franklin, Moxham in Cambria City, Pa., prirede skupen piknik v korist slovenskim štrajkarjem v okraju Westmoreland.

—o—

SLOVENSKI GROB.

—o—

V Cumberlandu, Wyo., je ponesrečil v premogovniku rojak Urban Goličič.

—o—

Rojaki, ki se hočejo udeležiti skupnega izleta na Slovensko, naj se kmalu priglase pri tvrdki Frank Sakser Co., da se bo mogel čimpreje določiti natančen načrt potovanja in da bodemo mogli stopiti tudi z merodajnimi činitelji v stari domovini v zvezo zaradi sprejema izletnikov. Naglašamo zopet, da se izletniki ne bodo vozili v medkrovju, nego v tretjem razredu in eventualno tudi v drugem razredu, in da bodo imeli na parniku svoj poseben oddelek in posebno postrežbo.

Na razna vprašanja odgovarjamo, da se lahko izleta udeleže člani in nečlani družtev. Nazaj potuje vsak, kadar hoče v teku enega leta. Kdor bi hotel ostati dalje v stari domovini, bi moral pri parobrodni družbi Austro-Americana Line prositi podaljšanja veljavnosti voznega listka. Do Ljubljane potujejo izletniki skupaj, od tam pa gredo vsak v svój kraj. Kdor hoče, lahko izstopi tudi na kaki postaji pred Ljubljano, ako je v bližini doma in ne mara iti v Ljubljano.

V korist slovenskim štrajkarjem.

Slovenska družtva v Johnstown, Conemaugh, Franklin, Moxham in Cambria City, Pa., so se zedinila in sklenila, da prirede dne 21. majnika na farmi g. Viktorja Faita v Morrellville piknik, katerega čisti prebitek bodo družtva podarila slovenskim štrajkarjem v Westmorelandu. Slovenci v teh krajih se že zdaj opozarjajo na ta piknik in se prosijo, da se ga v obilem številu udeleže. Prostor, kjer bo piknik, je vsem Slovencem johnstownske okolice dobro znan in priljubljen. Na razpolago sta veliko plesišče in vrtiljak. Z največjim veseljem pozdravljamo sklep vrlih slovenskih družtev v Johnstownu in okolici, ker nam dokazuje, da se ideja skupnega dela med rojaki vedno bolj razširja in nam obeta lepih uspehov v bodočnosti. Predsednik skupnega odbora za prireditev omenjenega piknika v Morrellville je g. Jakob Brenčič.

"Bela žena" v slovenski naselbini.

Chicago, Ill., 25. aprila. V bolnišnici v Chicagu je umrl slovenski rojak Anton Bombač, doma iz Rakeka na Notranjskem. O Božiču ga je bila zadela kap po desni strani života. Prepeljali so ga bili v bolnišnico, kjer je ostal do smrti dne 29. marca. Star je bil 24 let. V Ameriki je bival približno pet let in sicer v Rankin, Pa., itd., kjer je imel dosti prijateljev. V Chicagu je bil samo šest mesecev. (Opomba uredništva: Gospodje poročevalci dnevnih slovenskih vesti so naprošeni, da nam smrtne slučaje, nezgode itd. takoj poročajo, ne šele po preteku več dni.)

Slovenec ponesrečil.

Cumberland, Wyo., 24. aprila. V tukajšnjem premogovniku št. 2 je dne 19. aprila ponesrečil slovenski rojak Urban Goličič. Odtrgala se je plast kamenja in podsula ubogega trpina. Zlomilo mu je hrbet. Ponesrečenec se nahaja v bolnišnici v Rock Springs in ima malo upanja, da bi okreval. Istega dne so tudi trije drugi premogarji ponesrečili, ali njih poškodbe niso tako nevarne, kakor so Goličičeve. Delavske razmere v Cumberlandu so slabe in je prav težko dobiti dela. Brezposelnih delavcev je vse polno in nekateri so že po več mesecev brez dela.

Iz delavskih krogov.

Skrb za brezposelne.

—o—

Wainwright - komisija v new-yorški poslanski zbornici je predlagala ustanovitev državne posredovalnice za delo in službe.

—o—

PRIPRAVE ZA PRVI MAJNIK.

—o—

Delavci pri Bonnaz Embroidery Co. so pričeli štrajkati, da si privojujejo pripoznanje unije.

—o—

Wainwrightova komisija new-yorške zakonodaje, ki se bavi z delavskimi vprašanji, je predložila poslanski zbornici tretje poročilo, v katerem razpravlja o brezposelnosti in priporoča ustanovitev državne posredovalnice za delo in službe. Nadzorstvo nad posredovalnicami bi imel pomožni delavski komisar. Za vzdrževanje posredovalnic naj bi država izdala $100,000 na leto. Poročilo pravi, da bi posredovalnice mnogo pripomogle, da bi ne bilo toliko brezposelnih delavcev po mestih, ker bi bilo lažje mogoče kontrolirati povpraševanje za delom in ponudbe dela.

Delavske priprave za prvi majnik.

Organizirani delavci v New Yorku in okolici bodo priredili dne prvega majnika velike parade po mestu. Največja parada bo na večer. Delavstvo je že izvršilo obširne priprave, da se bo delavski praznik dostojno in impozantno praznoval. S prvim majnikom bodo mašinisti proglasili štrajk, ako jim do tega dne delodajalci ne obljubijo vpeljave osemurnega delavnika. Tudi v nekaterih drugih strokah bo prvega majnika izbruhnil štrajk.

Boj za pripoznanje unije.

Delavci in delavke pri Bonnaz Embroidery Co. štev. 3 Rivington St. v New Yorku so pričeli štrajkati, da si izvojujejo pripoznanje unije. Tvrdka je bila odpustila delavce, ki so člani delavske organizacije, nakar so drugi delavci takoj vstopili v štrajk.

—o—

Bomba na 12. cesti v New Yorku.

Pred pekarijo Francesco Scopelliti štev. 437 iztočna 12. cesta je včeraj zjutraj eksplodirala bomba. V štirinadstropni hiši stanuje štirideset rodbin. Eksplozija je provzročila v hiši paniko in ljudje so vsi prestrašeni pribežali na cesto. Telesno poškodovan ni bil nihče. To je že drugi atentat na Scopellitijevo pekarijo. Atentat je izvršila La Mano nera (Črna roka), ki je zahtevala od lastnika pekarije $1000, pa jih ni dobila.

Kali-konferenca v Bruslju.

Washington, 26. aprila. — Drž. departement je danes naznanil, da bo spor, ki je nastal med Nemčijo in Zjedinjenimi državami zaradi kalijevega vprašanja, kmalu poravnan. Dotična konferenca med obema državama se bo vršila v Bruslju. Temu nasproti se roča iz Berolina, da zahtevajo nemški interesenti, da se konferenca vrši na nemških tleh.

NAZNANILO.

V zalogi imamo še nekoliko "Slovensko-Amerikanskega Koledarja". Kdor nam pošlje pet centov za poštnino, ga dobi brezplačno. Letos smo bili tiskali več izvodov kakor poprejšnja leta in zato nam jih je nekoliko ostalo.

Ured. "Glas Naroda".

FRANK M. RYAN,
predsednik International Association of Bridge and Structural Iron Workers, aretovanec James McNamara in dinamit, ki je bil najden v šupi pri Tiffinu, O.

Frank M. Ryan, predsednik International Association of Bridge and Structural Iron Workers, pri kateri organizaciji je bil John J. McNamara tajnik in blagajnik, je izjavil, da je aretacija delavcev sramota za deželo. James W. McNamara, brat John J. McNamare je bil baje glavni agent za dinamitne atentate, pri katerih ga je podpiral Ortie McManigal. Včeraj smo prinesli sliko šupe blizo Indianapolis, kjer je bilo skladišče za dinamit, danes prinašamo sliko šupe v Tiffinu, O., kjer so tudi našli dinamitno skladišče. Govori se, da sta brata McNamara bila najela šupi za odkladanje in shranjevanje dinamita.

Intervencija Francije v Maroku neizogibna.

—o—

Francija je obvestila vlasti, ki so podpisale dogovor v Algecirasu, da je intervencija v Maroku potrebna.

—o—

POLOŽAJ V FESU NEVAREN.

—o—

Kapitan Bermond, ki je bil na potu proti Fesu po insurgentih obkoljen, je baje v boju padel.

—o—

Paris, 27. aprila. — Francija je obvestila vse velevlasti, ki so podpisale dogovor v Algecirasu, da je neobhodno potrebna intervencija v Maroku, ako hočejo vlasti, da bo v deželi vladal mir in red. Položaj v Fesu je zelo nevaren, ker sultanovi vojaki ne morejo mesta dalje časa braniti, kakor k večjemu 8 dni. V mestu primanjkuje živeža in vode. Francoska vlada je sklenila poslati v Maroko takoj 10,000 vojakov. Anglija in Španija sta bili o namenu Francije pravočasno obveščeni in nista ugovarjali proti intervenciji. Tudi druge države ne ugovarjajo. Španija zazdaj ne bo poslala vojakov v Maroko, vendar je na to pripravljena, ako bi bili njeni interesi v nevarnosti. Vest, da je Španija prosila pri Nemčiji pomoči, je neresnična.

Kapitan Bermond je padel v boju

Tanger, 27. aprila. — Semkaj je došla vest, da je kapitan Bermond, ki je bil na potu proti Fesu po upornikih obkoljen, padel v boju. Vest še ni potrjena. Bermond je bil poveljnik sultanove vojske in je tekel s svojo vojno četo sultanu na pomoč, ki je obležan v mestu Fesu.

Revolucija na Kitajskem bojda delo anarhistov.

—o—

V Cantonu so uporniki naskočili palačo podkralja in jo zažgali.

—o—

PODKRALJ JE ZBEŽAL.

—o—

Admiral Li je napadel upornike in jih po dolgem, ljutem boju pregnal.

—o—

Hongkong, Kitajsko, 28. aprila. V Cantonu je nastala revolucija. Uporniki so napadli palačo podkralja in jo zažgali. Podkralj je moral bežati, da si je rešil življenje. Admiral Li je napadel upornike in jih po dolgem in ljutem boju premagal. Več oseb je bilo usmrtenih.

V mestu vlada velikansko razburjenje in mestna vrata so zaprta. Britanski konzul je brzojavil guvernerju v Hongkongu, Sir Frederik Lugard, naj prepreči odhod angleških vojnih ladij v Canton zaradi nevarnega položaja v tem mestu.

Po najnovejših poročilih je položaj v Cantonu zelo resen. Med vojaki in uporniki je prišlo do krvavega spopada, ko so vojaki hoteli aretirati voditelje upornikov. Na obeh straneh je bilo več oseb ranjenih. Prebivalci beže iz mesta. Oblasti se boje, da se je anarhistično gibanje razširilo tudi med vojaki, in da se bodo vojaki, ki bodo danes po končani vojaški službi odpuščeni, se pridružili upornikom.

Vlada nadzoruje vsa brzojavna poročila na zunanje časnikarske agenture. Uporniki imajo na razpolago dinamit, in zato vlada v mestu velik strah. Na vojaštvo se vlada ne more zanesti, ker so vojaki ljuti na vlado zaradi prepovedi hazardnih iger.

Razne novosti iz inozemstva.

—o—

Pariški listi poročajo, da se je pred par dnevi v pristanišču na otoku Krfu streljalo na jahto nemškega cesarja.

—o—

SULTAN HOČE ODSTOPITI.

—o—

V južnojaponskih provincah je vsled povodenj nastala huda lakota. Na tisoče ljudi je brez vsakega živeža.

—o—

London, 27. aprila. Preko Carigrada in Pariza je došlo poročilo, da so pred dnevi neznani storilci streljali na jahto nemškega cesarja "Hohenzollern", ki leži v pristanišču na Krfu. Kroglje so baje letele prav nad cesarjevo kajito in so na krovu provzročile veliko razburjenje.

Vest je najbrže izmišljena, ker se od nobene strani ne potrjuje. Brzojavna poročila, ki so došla iz Krfa, ne omenjajo ničesar o kakem atentatu.

Turški sultan se je naveličal vladanja.

Carigrad, 27. aprila. — Sultan Mohamed V. se je naveličal vladanja. Pri avdijenci, v kateri je sprejel velikega vezirja, je dejal, da se mu stidijo vedni prepiri v kabinetu in da bode odstopil.

Lakota na Japonskem.

Victoria, B. C., 27. aprila. Neki parnik je prinesel iz Japonskega vest, da razsaja v južnojaponskih provincah huda lakota. Na tisoče ljudi je brez živeža in vlada ne stori ničesar, da bi pomagala ljudstvu. Lakota je nastala vsled zadnjih povodenj.

McManigal je priznal dinamitne atentate.

—o—

Po McManigalovi izpovedbi je bil John J. McNamara vodja dinamitardov. — Eksplozijo v Los Angeles, Cal., je provzročil James W. McNamara.

—o—

NAD ŠTIRI MILIJONE DOLARJEV ŠKODE.

—o—

Delavske organizacije store vse, da zagotovijo John J. McNamari in tovarišem pravno varstvo.

—o—

Los Angeles, Cal., 27. aprila. V prisotnosti državnega pravdnika, šerifa in štirih prič je Ortie McManigal ponovil priznanje, ki ga je bil napravil že v Chicagu. Izpovedal je vse, kar je vedel o atentatih v zadnjih treh letih; škoda, ki je bila po dinamitnih atentatih provzročena, ceni on na $4,000,000. McManigal je brez ovinkov priznal, da je bil John J. McNamara, tajnik in blagajnik International Association of Bridge and Structural Iron Workers, vodja in blagajnik zarotnikov in provzročitelj dinamitnih atentatov. Njegov brat James, ki se je imenoval tudi Bryce, je bil oni, ki je položil dinamit pod Times Building v Los Angeles in provzročil eksplozijo, pri kateri je bilo 21 neunijskih delavcev usmrtenih. James McNamara je položil dinamit pod poslopje s strojem, ki je vžgal dinamit čez pet ur pozneje, kakor je bil položen. Takrat, ko se je izvršila eksplozija, je bil provzročitelj že v San Franciscu. Dinamit, ki se je rabil pri eksploziji, sta bila prinesla v San Francisco Caplan in Schmidt iz Dupontovih tovaren.

Tisoč dolarjev nagrade za dinamitni atentat.

McManigal je izpovedal, da je John McNamara večkrat dejal, da je dinamit edino sredstvo za ukrotenje Erectors Association, in da se le z dinamitom dajo doseči ugodni uspehi pri štrajkih. Za poizkus dinamitnega atentata je dobil McManigal $200, ako pase je dinamitni atentat posrečil, je dobil $500—1000. Brata McNamara sta bila obveščena, da je McManigal državnemu pravdniku vse priznal. Vest sta vzela mirno na znanje.

Izpovedbe detektiva Burnsa.

Detektiv William J. Burns je izjavil, da ni nikakega dvoma o tem, da so aretovani delavci provzročitelji dinamitnih atentatov. Rekel je, da ima mnogo več dokazov v rokah, kakor si ljudje misliti morejo. Naravno je, da delavske organizacije podpirajo aretovance, ki so bili člani delavskih organizacij. Burns je zanikal vest, da so bili John McNamara in tovariši protizakonito izročeni californijskim oblastim.

Zagovorniki aretovancev.

Kot zagovorniki aretovanih delavcev so bili imenovani Clarence Darrow iz Chicaga in H. Hilton in Job Harriman iz Los Angeles. Aretovanci bodo jutri predstavljeni sodišču. Zaslišavanja se bodo pričela pričetkom prihodnjega tedna.

John McNamara je izdal proklamacijo na unijske delavce, v kateri pravi, da so on in njegovi tovariši nedolžni in da so aretacijo provzročili delavski neprijatelji.

Mrs. Ingersoll je v pisarni državnega pravdnika spoznala James McNamaro, ki je pri njej stanoval kot J. R. Bryce.

Mathias Schmidt in David Caplan, ki sta dala James W. McNamari dinamit, sta baje anarhista in se zdaj nahajata v Evropi.

Iz Avstro-Ogrske.

Odpovedan obisk.

—o—

Trdovratno se vzdržuje vest, da se je obisk srbskega kralja Petra na dunajskem dvoru odpovedal iz političnih ozirov.

—o—

PROTIAVSTRIJSKA GONJA V BELGRADU.

—o—

Poročila o cesarjevem zdravju si še vedno nasprotujejo. Po oficijelnih poročilih se cesar počuti bolje.

—o—

Dunaj, 27. aprila. Dnevna govorica je še vedno odpovedani obisk srbskega kralja Petra pri cesarju Francu Jožefu. Vladni listi sicer energično in vztrajno povdarjajo, da se je obisk odpovedal zaradi nepovoljnega cesarjevega zdravja, ali v poučenih političnih krogih se sodi, da so drugi oziri provzročili odpoved obiska.

Gotovo je, da se je z odpovedjo obiska dala srbskemu kralju prilika obisk preložiti na poznejši čas, ali ga celo opustiti. V političnih krogih se govori, da je protiavstrijska agitacija v Belgradu, ki se je zopet pojavila, pravi vzrok nameravanega obiska. Govori se, da je kralj Peter sam prosil, da se obisk v primerni obliki odpove.

Tudi budimpeštanski listi poročajo, da je odpoved obiska v zvezi z najnovejšimi dogodki v Srbiji. Srbi kažejo očitno svoje sovraštvo do Avstrije. Nasproti temu pa poroča poluradni list "Pester Lloyd", ki je navadno prav dobro poučen, da je edini vzrok odpovedi obiska slabo cesarjevo zdravje in da agitacija v Srbiji ni nikakor vplivala na razmerje med obema vladarjema.

Srbska trgovska agencija v Trstu

Kraljevo srbsko ministrstvo je poverilo tvrdki Simić & Co. Kraljevo srbsko trgovsko agencijo v Trstu. Ista ima smoter srbski izvoz in uvoz pospeševati.

—o—

Železnice obtožene.

Cleveland, O., 27. aprila. Lake Shore, Pennsylvania, Bessemer & Lake Erie in Nickel Plate železnica so obtožene, da so v 17 slučajih prekršile Elkinsov anti-rabatni zakon pri zaračunitvi prevoznine za tovorno blago. Železnice posedujejo pod izmišljenimi imeni rudnike in doke in so dovolile vsem odjemalcem rude pri prevažanju znižane cene.

Krasni novi in brzi parnik

MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v sredo dne 3. maja

vožnja do Trsta samo 14 dni.

Cena voznih listkov:
do Trsta al Reke - - $38.00
do Ljubljane - - - $38.60
do Zagreba - - - - $39.20

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo $4.00 več za osebo, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.

Tihotapska vožnja.

—o—

Bilo je za časa severnoamerikanske vojne, okrog leta 1863.

Moštvo na nemški ladji 'Atlanta' se je izkrcalo ob zahodnoamerikanskem obrežju Callao, odkoder smo nameravali odjadrati proti Guvanskemu otoku.

Kapitan nam iz začetka ni dovolil izkreati se, ker se je bal, da nas ne bi zajela amerikanska jahta.

Vendar se je končno premislil in naslednjo nedeljo se je izkrcala prva straža, med katero sem bil tudi jaz.

Mojim tovarišem ni bilo mnogo na tem, da bi si ogledali mesto, ampak so se zbrali pod hladno senco in prepevali pri sladki vinski kapljici pozno v noč.. Jaz pa sem želel spoznati ondotne prebivalce, zato sem se ločil od svojih tovarišev in se podal v mesto, kjer sem taval po nesnažnih ulicah.

Kmalu se mi pridruži lepo oblečen gospod, s katerim sva se spustila v prijateljski pogovor. Ker sem bil zelo utrujen in sem zželel nekoliko okrepčila, me je moj spremljevalec opozoril na bližnjo restavracijo.

Že po zunanjosti mi je hotel ugajal, toda še pohvalneje se moram izreči glede postrežbe, kajti že pri vstopu v salon nas prijazno pozdravi natakarica v prijetno donečem nemškem dialektu, nam prinese časo vinca na mizo in nam radostno napije rekoč: "Dobro došel tujec v naši deželi."

Ker nisem bil močnega vina vajen, sem bil že pri prvem kozarcu omamljen in sem se težko držal pokonci. Zahvalivši se s tovarišem za redko gostoljubnost, sva prepevaje kolovratila proti pristanišču. Komaj pa zavijeva okrog prvega vogla, nas napadeta dva malopridneža in predno sem se do dobra zavedel, mi vržeta močno vrečo čez glavo in v pol uri sem bil že v kajiti amerikanske jahte.

Med tem, ko sem si tipal svoje polomljeno rebro, se je soba z mojimi tovariši napolnila. Tu smo še le eden drugega spoznali; izmučeni smo se oproščevali močnih vrvi, s katerimi so nas neusmiljeno mornarji povili in to s silnim vriščem. Toda ves hrup nam ni nič pomagal, ker se ni nihče zmenil za naše klice. Med tem je ladja že odplula in predno smo smeli na krov, nam je obrežje izginilo izpred oči.

Kapitan nas je v spremstvu straž srpo meril s samokresom v roki, od nog do glave in razpostavljal straže. Na krovu sem še le spoznal, med kako čedno družbo sem zašel. Trgovci raznih narodnosti, popotniki, umazani postopači in celo peruanski vojaki so bili med nami. Jesti smo dobili bore malo, a tem več surovih sunkov v rebra. Ako je kedo zagodrnjal, so mu pomolili samokres pod nos in zaničljivo vprašali, česa ti manjka.

Še danes nisem na jasnem, kako da sem mogel pri tej tragični igri svoj prirojeni humor obdržati. Vse moje listine in pisma, med katerimi je bil marsikak vesel spomin na domovino, ves denar, ki sem ga prihranil na nemški ladiji, je bil zame izgubljen. Tukaj na amerikanski ladiji pač nismo dobili denarja v roke, ampak samo najpotrebnejšo obleko in nekaj duhana.

Prvo noč, ko smo objadrali rtič "Horn" in se usidrali v pristanišču mesta Montevideo, so prišli na krov razni prekupovalci — kamor jih je ravno zanesel veter iz dalnih krajev — veseleč se dobrega in bogatega plena. Vsi so godli v enomer isto pesem, namreč, da naj se podamo z njimi v one kraje, kjer se cedi med in mleko. Pravili so nam o bogastvu in razvajenem ljudstvu, ki meče najboljše kose mesa psom, samo pa rabi rogove in kože. Vsi moji tovariši so se dali preslepiti sladkim besedam vabilcev; jaz sem se držal trdnega sklepa, ker sem vedel, da se mi bode gotovo boljše godilo na ladji, kakor da bi šel s tujci in igral žalostno ulogo pastirja na širni planjavi La Plate; ravno tako nisem čutil veselja postati razuzdan mesarski pomočnik, a pred vsem ne prodajati svoje malenkosti brezsrčnim in umazanim ljudem. Za nikogar se brigajoč, sem ležal v kotu na trdi postelji in premišljeval svojo bodočnost.

Naslednjega dne se nisem premalo začudil ko sem se prebudil iz okrepčujočega spanja in zapazil, da sem ostal sam in da so vse druge pregovorili in odvedli s seboj v sužnost. Zaslišal sem zunaj na hodniku korake in v kajito stopi mlad in postaven častnik. Vpraša me uljudno, zakaj da nisem odšel s tovariši? Nisem dolgo premišljeval temveč hrabro odgovoril: "Upam, da se mi bo tukaj dobro godilo." Po teh besedah je častnik izginil in deset minut kasneje me je obiskal novi kapitan, ki mi je isto vprašanje stavil. Dobil je isti odgovor, kakor častnik.

"By Jove!" je vskliknil, s pestjo ob mizo udaril in rekel: "Moram reči, da se mi kaj takega še ni pripetilo, odkar sem kapitan, kajti nihče še ni bil z menoj zadovoljen in nihče še ni rekel, da se mu je pri meni dobro godilo. Toraj vi bi radi ostali na moji ladji?"

"Odkrito vam rečem, prav rad."

"Dobro! Prepričani bodite, da vam to ne bo v škodo, ampak v korist!"

Še tisti dan sem bil imenovan prvim mornarjem in v resnici še nikdar se mi ni tako dobro godilo v mojem življenju, kot na tej ladji. Kapitan mi je popolnoma zaupal in bil mi je največji prijatelj, čeprav me je v svoji dobri volji imenoval "The foolish Dutchman" (to je neumni Holandec), ker je bil še vedno prepričan, da sem moral biti pri odhodu mojih tovarišev neumen.

Naše moštvo je bilo iz različnih narodnosti in poklicov sestavljeno. Med drugimi je bil tudi zamorec Sappo. Bil je znan po svoji izvanredni velikosti in moči. Kedar se je napil, je bil tako rabijaten, da je vse razbil. Vsled tega se ga je vse moštvo silno balo.

Ko se ga je nekega večera zopet živinsko nasrkal, je jel rjoveti, kakor norec in poditi moštvo po ladji, ki je kar trepetalo pred njim. Ko sem se že naveličal gledati to igro, sem zavpil nad njim, da naj bo miren, toda skoro v svojo smrtno nevarnost.

Vsled mojih besed še bolj razdražen, je zagrabil železen drog ob jamboru in planil nad me, hoteč me pobiti. Toda kako naj bi se branil brez orožja proti takemu velikanu. K sreči mi je pomagala pri tem moja urnost. Med tem, ko je vzdignil drog, sem se spretno ognil udarcu in zadal velikanu močan udarec s pestjo na sence. Velikan se je zvrnil v znak in zadel z glavo ob jekleno ploščo. Niti ud se ni več ganil na njem.

Sicer je pa grozovitež svojo kazen že davno zaslužil. Čez nekaj minut se je Sappo zopet vzdignil in grozeč se odstranil. Njegova grozovita moč in velikost sta se v trenotku zmanjšali.

Od tega časa se ga ni nihče več bal in vsi so mi izkazovali vsled tega dogodka s hvaležnim srcem čast in hvalo. Kapitan sam mi je čestital na izvanrednem činu in me smehljaje poteptal na ramo.

Razun mene je bil na ladji še Nemec iz Berolina, po imenu Krehler. Na prvi pogled je bil ta človek dolgočasen in zabit, toda šteli so ga med prve pomorščake, kajti v največji nevarnosti je ostal ravnodušen in srce mu ni utripalo; veselo je hodil sem in tja in ukazoval in zabaval vse moštvo. Nekega dne se je pa zoperstavil višjemu častniku in vojno sodišče ga je obsodilo v kazen, kakoršne so se dogajale v sredza roke na vrv tako, da se ni z njem veku. Obesili so ga namreč nogami tal dotikal. Med tem časom, ko je visel, sem se ga vedno izogibal, a slednjič sem bil primoran mimo njega iti.

Moral sem se smejati visečemu dobrovoljnežu, ki je cel čas žvižgal in pel, krenil sem naravnost k kapitanu in mu namignil na visečega. Kapitan je razumel moj migljaj in zapovedal Krehlerja takoj oprostiti. Nepopisno je bilo veselje oproščenca, s solzami v očeh se je nama zahvaljeval in po stopnicah hiteč mi je rekel: "Varujte se zalezovalca!"

Še le prihodnjo noč so mi bile njegove besede jasne. Ko sem šel namreč čez krov, da bi ogledal predne veslače, tedaj švigne naenkrat mimo mene železna puščica, ki me pa ni zadela, ampak se globoko v jambor zarila.. Istočasno pa je izginila tudi v temi grozna podoba zamorca. Seveda naravnost nisem smel tožiti zamorca, vendar sem pa vedel, da od onega trenotka naprej nimam na ladji samo najboljšega prijatelja, ampak tudi smrtnega sovražnika.

Prihodnjega dne smo jadrali nazaj okoli rtiča Horn in od tod severno proti San Francisco. Ob morskem obrežju smo zadeli na srednje veliko ladjo, ki je kmalu spustila čoln v vodo, v katerem je sedel kapitan s tremi možmi; veslali so naravnost proti nam in naš kapitan je zapovedal vreči sidro v morje in radostno sprejel neznanega kapitana. Nato sta se oba podala v kajito, zaklenila vrata in se dolgo pogovarjala. Med tem časom pa je stražil častnik s samokresom v roki oboje moštvo, tako da ni mogel nihče s prišleci govoriti. Slednjič sta prišla kapitana zopet na krov, si podala roke in se prijazno poslovila. Ne dolgo nato smo videli odjadrati "Vzhodno zvezdo".

Mi smo se med tem usidrali v luki San Francisco, kjer se je naše moštvo naenkrat razkropilo po mestu, a na večer zopet pripeljalo celo gručo novih ujetnikov. Še po noči smo odjadrali po širnem morju in po preteku dveh dni smo se zopet srečali z "Vzhodno zvezdo."

Začudil sem se našemu kapitanu nasproti o hitrosti nasprotne ladje in kapitan me je vprašal v moje veliko začudenje: "Ali bi vas veselilo na ono ladjo?" Začudeno sem ga pogledal pri tem vprašanju in takoj sem si bil svest, da tiči za tem vprašanjem zvijača, vendar sem mu odgovoril sledeče: "Zakaj stavite tako vprašanje, ko moram vendar reči, da mi na vaši ladji ugaja in sem vaš uslužbenec."

Kapitan mi reče: "To je vendar lahko spremeni, ako le vi hočete."

Sedaj sem še le spoznal, da kapitan to stvar resno smatra in po daljšem govoru mi je razodel, da je tuja ladja njegova last, katero je na povratku dolge vožnje kupil in da se sam namerava preseliti z osmimi možmi na ono ladjo.

"Kaj pa bo z moštvom one ladje?"

"Ono bo prišlo na našo ladjo, katero bodo morali popraviti vsled dolgotrajne vožnje. Vi pa lahko postanete na "Vzhodni zvezdi" prvi krmilar."

Lepa povest, sem mislil sam pri sebi, če bi bila le resnična. Nikoli nisem še slišal, da bi se ladje kar na širnem morju kupovale in nikdar še nisem videl, da bi se prestopilo kar na morju iz ene ladje v drugo, kakor v kak poštni voz. Na drugi strani mi je pa zopet bilo v izvanredno čast, biti prvi krmilar na tako lepi ladji. Dobil sem zopet prejšni pogum in menil sem: Če gre naš kapitan, zakaj bi potem ne šel tudi jaz?

Kapitan je ugodil tudi vsem mojim zahtevam, pred vsem, da pusti zamorca na stari ladji. Z nami je šlo še šest mož, katerih vsakemu je moral kapitan izplačati sto dolarjev. Kmalu nato smo jadrali z novo ladjo proti obrežju.

Naenkrat pa se mi je zdel naš kapitan nekako čmeren in otožen. Večkrat se je obregnil nad mano: "Pazite na tuje ladje!"

A v svoji veliki nervoznosti se je nekoč zmotil in mi rekel: "Pazite strogo na vojne ladje!"

Te besede so me napravile naenkrat opreznega in skušal sem sam pri sebi dognati, zakaj se neki vojnih ladij boji? Pa saj ne prevažamo kakih beguncev? Bil sem radoveden, kakor še nikoli v svojem življenju in namenil sem si vso stvar dognati in ladjo preiskati. Hitro sem se domislil na Krehlerja in ko sem ga našel sem mu zaukazal, naj odpre nek zaboj Ko se je Krehler vrnil k meni, sem zvedel dovolj. Ladja je bila polna orožja in municije.

Drugi dan mi ni dala vest miru in šepnil sem kapitanu na uho o utihotapljenem orožju. Kapitan ni hotel sicer o celi stvari nič vedeti, a slednjič mi je vendar izdal — da vozimo orožje za ustaše.

"Ali se nič ne bojite, da ste se s tem zagrešili zoper postavo in da ste v smrtni nevarnosti? Mar li ne veste, kako ostri vojni zakoni nas vežejo?"

"To nič ne dene," mi je odgovoril ravnodušno.

"In čemu ste stvar toliko časa proti meni prikrivali?"

"Foolish Dutchman" je vskliknil, "zato, ker bi se vsi uprli in nihče bi ne bil voljan z menoj jadrati. Ali pa vi morebiti veste, koliko bomo zaslužili? Ako se nam dvakrat taka vožnja posreči, potem stopimo lahko takoj v pokoj."

"Ako se nam pa stvar ponesreči?" sem mu padel nenadoma v besedo. Nato mi ni nič odgovoril in samo majaje z glavo zamahnil z roko dvomljivo proti meni.

Lepa prihodnjost- Na eni strani te čakajo zakladi Californije, na drugi strani ti pa preti smrtna kazen, kajti po vojnih zakonih ni bilo dvoma, da bi bili v slučaju, da nas vjamejo, obešeni. Toda nevarnost napravi pomorščaka pogumnega in tako sem bil nehote primoran na ladji ostati.

Ko mi kapitan še rujnega vina natoči, mi zaupa vse svoje načrte in nakane.

"Vzhodna zveda" je podvzela pod vodstvom novega kapitana pred kratkim časom še eno izdatno tihotapsko vožnjo. Toda nobena reč se dolgo ne skriva, ampak mora priti enkrat na dan. Tako se je nahajal v njegovem moštvu neki izdajalec, ki je državo na to stvar opozoril. Takoj se je uvedla preiskava in kmalu so se izvedela imena tihotapskih ladij. Unionisti so zbrali veliko brodovje, ki je zalezovalo te ladje. Čez nekoliko časa je prevzel krmilarstvo kapitan sam v roke, a nas je razdelil v majhne posadke, kateri vsaki je strogo naročil, dobro paziti na vsako, še tako majhno ladjico. Nadalje nam je zaukazal v določenem pristanišču ladjo hitro izprazniti, da se čim preje zopet povrnemo v San Francisco iskat novega blaga.

"Ako ne boste hoteli vdrugič zopet življenja tvegati." nam je rekel kapitan nekega večera, "vas k temu ne bom silil, a upam, da boste kmalu spoznali sami pot do denarne sreče, ko boste videli, da v teh krajih zlato dežuje." Pri tem razgovoru je vzel kozarec v roko in mi radostno napil.

Naslednjo noč smo že prišli v določeno pristanišče, kjer smo se izkrcali. Na določeno znamenje kapitanovo se je pripodila v večjem diru velikanska množica različnih nosilcev, ki so brez vsakega govorjenja izpraznili ladjo. Vse moštvo je moralo kar najstrožje molčati, edino poveljnik tujega moštva se je podal z našim kapitanom v kabino, kjer mu je naštel v moji navzočnosti visoko kopo bankovcev in drobiža. Še predno se je začelo daniti, smo zopet odjadrali proti San Franciscu.

Vsa stvar se je res tako lepo končala, da nisem mogel misliti, da bi nam v drugem slučaju pretila poguba. Na povratku smo sicer zadeli na majhno amerikansko križarico, ki je poslala poseben čoln s pregledovalnim uradnikom na našo ladjo, katero je pa k sreči našel popolnoma prazno. Sicer pa moram priznati, če bi bili vsi pregledovalci tako malomarni in uljudni proti nam, ne bi nikoli prišli v roke amerikanski uniji. Zelo sem se pa čudil njegovemu obnašanju proti meni in kapitanu, ker naju je neprestano meril s svojimi ostrimi pogledi od nog do glave. Slednjič se je kar najtopleje poslovil in se proti kapitanu oprostil.

Ko smo že jadrali ob severovzhodnem obrežju Amerike, zagledamo od daleč zopet neko ladjo, katero pa nismo mogli natančneje raziočiti; vendar nam je kapitan za slučaj varnosti zapovedal hitreje voziti. Toda ker je bila ladja naših zasledovalcev močnejša in večja, nas je kmalu dohitela in tedaj se je pričela pravcata dirka. Ko je nastopila noč je izginila ladja zopet izpred oči n nismo jo prej videli kot naslednjega dne zjutraj tik za našim hrbtom. Ker je bila namreč megla, nas ni mogel nihče prej nanjo opozoriti, a sedaj nam je pretila velika nevarnost, ker opraviti je bilo z veliko amerikansko ladjo. Ko smo se ozrli okrog sebe, smo spoznali, da nas je prignala križarica v notranjost californijskega zaliva. Že smo slišali signale, ki so nam grozili s pogubo in čudež bi se bil moral zgoditi, če bi se hoteli še pravočasno iz rok sovražnikov rešiti. Nasprotniki so nam začeli dajati znamenja z zastavami, izmed katerih sem spoznal le enega, ki se je glasil: "Orožje na stran in udaj se!"

"Kar tako poceni se pa vendar ne podamo," sem mislil sam pri sebi . Ne meneč se za pretenje sovražnikovo, je rezal naš parnik morsko gladino z največjo brzino. Ako bi imeli na našem parniku vsaj en čoln na razpolago, bi se gotovo rešili sovražnih krogel. Mnogo je tudi zagrešil kapitan, ki je zapovedal vsled strahu počasneje voziti. Jaz sam nisem vedel, kaj je bil vzrok njegovi veliki razburjenosti, ali strah ali obup. Videl sem samo, kako je ustrelil s samokresom proti sovražnim četam, nato pa stekel po stopnicah v kajito. Takoj sem mu sledil do vrat.

"Poskakajmo vendar v morje, da se še pravočasno rešimo!" sem zavpil za njim.

"Vrag te vzemi! Tukaj imam jaz zapovedati, ne pa ti!" je kričal nad manoj.

"Saj imam tudi jaz pravico protiviti se vašim poveljem! Vi ste nas brez naše vednosti zapeljali v smrtno nevarnost in vaša dolžnost je, naše življenje ohraniti, ako vam je mogoče!"

"By Jove!" je rentačil nad mano in napel petelina. Naenkrat sem slišal zamolkel pok, katerega je sledilo burno golčanje. Slutil sem, kaj se je zgodilo; planil sem hitro v kapitanovo kajito, kjer sem ga našel v zadnjih zdihljejih valjati se po tleh. Poleg njega je ležal samokres, a iz glave mu je brizgala vroča kri.

Stekel sem nazaj po stopnicah na krov, katerega je ravnokar strgala sovražnikova krogla in že je tudi nam žugala grozna smrt v valovih, ker se je začela ladja potapljati.

"Vstavite ladjo!" sem zaukazal krmilarju. Prosil sem tovariše naj mi pomagajo razvezati čoln, katerega bi spustili v morje in se tako rešili. Toda niti eden ne ni ubogal. Eden je grabil denar in perilo skupaj, drugi mi je rekel, da nimam nič ukazovati, drugi so držali obupno roke navskriž. Še večjo razburjenost pa je zanesel mali mornar, ki je prihitel v vsi sapi na krov z novico, da je kapitan mrtev.

"Vi ste ga usmrtili," je kričal nad menoj in s tem razdražil še ostalo moštvo.

Dva moža sta že skočila v morje in plavala proti obrežju. "Kakor hitro zadenemo na plitvino, poskačemo tudi mi v morje," sem zavpil navdušeno proti Krehlerju. Nekaj minut na to je zadel naš parnik na plitvino in v trenotku smo bili pod vodo. Predno sem prišel zopet na površino je plaval že daleč pred menoj Krehler. Kmalu sva dosegla obrežje, katero je preplezal najprej Krehler nato pa je vrgel še meni vrv in me potegnil na suho. Zbežala sva kar najhitreje v bližnji gozd; od daleč sva slišala še nekaj pokov, nakar sva se vlegla v senco košatega drevesa, kjer sva se zasopljena do dobra spočila.

Californija je pač oblagodarjena dežela, a lagal bi, če bi hvalil najino pešpot proti San Franciscu; nama ni napravilo posebno prijaznega utisa; bilo je že precej mrzlo in poleg tega naju je še najina strgana obleka kaj malo priporočala tujim vratom, kjer smo trkali in prosili, da bi nam dali košček kruha, ali da bi nam saj pokazali bližnjo pot v San Francisco. Večina nam je zaprla pred nosom duri in nas zavrnila kot vsakdanje tamošnje kopače zlata, in nama toliko časa sledila s samokresom v roki, dokler jim nisva izginila izpred oči. Po dolgem in trudapolnem potovanju sva konečno prišla v pristanišče San Francisco, kjer sva upala, da naju vzamejo na ladjo.

Sklenila sva obiskati nemškega poslanika in mu razodeti vse najine dogodke, kar sva se pa kmalu zopet premislila, kajti nisva imela nič, s čimer bi se izkazala in izgubljena bi bila, če bi padla v roke postavi. Zdelo se nama je umestneje, nepoznana nekaj časa v mestu ali pa v pristanišču delati in se potem zopet vrniti.

Četrtino dolarja sva zaslužila že pri vstopu v mesto, ko sva pomagala potiskati prenaložen voz Za naju ni bila to slaba napitnina, a v deželi zlata, bi mogli dobiti za ta denar k večjemu kozarec piva in majhen hleb kruha. Porabila sva ta denar za plačanje stanarine, za majhno podstrešno sobo v hiši nekega Kitajca, kjer bi naju po mojem mnenju najtežje zavohali. Sicer nama je postalo lažje, ko sva videla, da nama ne bo treba prenočevati pod milim nebom. Pri gospodarju sva pa toliko zaslužila z malenkostnim delom, da sva zadostila najinim najhujšim življenjskim potrebam. Ko sva se čez nekaj dni do dobrega pokrepčala, sva se napotila v pristanišče, kjer sva upala dela dobiti. Že prve dni najine službe nama je šlo boljše, kakor sva pričakovala. Krehler je namreč delal v nekem skladišču premoga, a jaz sem bil sprejet od nekega restavraterja v pristanišču za čiščenje steklenic. Ko sem pa nekega dne moral slučajno nesti nekaj steklenic v gostilniški salon, sem zagledal na tamošnji mizi časopis, v katerem se je blestelo veliko tiskano moje malenkostno ime. Kmalu bi se bil sesedel, ko sem bral časopis; nato sem ga pa odložil in hitel zopet nazaj v klet, kajti že pri prvih besedah, ki sem jih bral, se mi je stemnilo pred očmi. Bilo je pismo, ki je merilo na mene kot begunca. Dolžili so me izdajstva in kapitanovega umora. Pod pismom je bila priobčena nataančno moja slika. Posebno dobro so bile zadete moje mišice, ki so opisovale mojo veliko moč.

Nisem mislil v naglici na to, da bi me moj beg najlažje izdal, ampak nenadoma me je zmanjkalo. Ko sem v svoji lahkomišljenosti hitel po ulici, sem zadel ob nekem oyinku z nekim vinjenim zamorcem skupaj, in to ni bil nihče drugi nego moj smrtni sovražnik Sappo, ki me pa k sreči v svoji pijanosti ni mogel spoznati. Med potjo proti domu sem si kupil dotični časopis, katerega sem prišedši domov nataančno še enkrat prečital. Iz vsega sem še povzel, da je bil dotični mlad mornarček ujet, nas v zaporu izdal in mene obsodil, da sem umoril kapitana in zbežal s tovarišem Krehlerjem Ko je prišel zvečer Krehler domov, se je najprej začudil, da sem prej doma kot on, kar ni bila navada med nama. Nato sem mu hitro stvar razjasnil in mu podal časopis. Kakor sem čital na njegovem obrazu, ga ni ta novica posebno radostno dirnila. In od tedaj nisva smela nikoli več na cesto, to se pravi toliko, kot da nisva zaslužila nič denarja, a brez denarja se ne da živeti. Stradala sva toliko časa, dokler nama ni potekla stanarina. Poleg mraza, ki sva ga morala prestati, naju je mučila lakota in strah pred vsako stopinjo, ki sva jo čula po stopnjicah. Vsakokrat, ko sva koga zaslišala, sva planila k oknu, raz katerega bi v slučaju nevarnosti poskakala na ulico. Stokrat sva premišljevala, če bi ne bilo boljše, ako bi se javila sama sodišču toda kdo bi verjel najini nedolžnosti? Prazni so bili toraj vsi najini načrti.

Tako je prešlo nekaj tednov v vednem strahu, mrazu in še bolj naraščajočem pomanjkanju. Ko je napočil Silvestrov večer, sva si kupila pri najinem gospodarju za zadnji belič voščeno svečo, katero sva prilepila na mizo in si tako pripovedovaje različne stvari, krajšala čas, kakor: o rešitvi nedolžnih zasledovancev ter se pri tem skoraj neverjetno spogledovala. V mislih sva pač imela po mojem mnenju oba drugo domovino, in najine misli so plavale okrog tistih, ki se naju še spominjajo, toda z besedami nisva hotela drug drugega razburjati.

Končno položi Krehler svojo tresočo roko na mojo rame in mi reče z zamolklim glasom: "Tako ne more iti več dalje, jaz se javim sam sodišču!"

"Ti si že od same žalosti ves bolan", sem mu odgovoril. "Zato je še vedno dovolj časa; midva nočeva tukaj brez dela postopati, ali od lakote umreti. Pojdi, zgani se in ne bodi vendar tako pomut, poskusila bodeva še enkrat na kak način ubežati."

"Beživa naj?" me je smeje vprašal zategnjeno! "Kam li?"

"V notranjost dežele! Pri polaganju min dobiva gotovo dovolj dela in tam toliko časa ostaneva, dokler se vsa stvar ne poleže in pozabi. Kaj hočeva drugega? Samo poguma ne smeva izgubiti." Ta nasvet je izvanredno dopadel mojemu tovarišu, ki mi je vesel prikimal.

"Prav praviš, sinko moj", mi je rekel, napevši vse svoje moči. "Kaj pa če bi naju tudi tam dobili!? Vislice so končno vendar še prijetnejše kakor pa stradanje."

Tako sva se podala zopet na pot. Zunaj je močno deževalo in bila je izvanredno mrzla noč. Slaba mestna razsvetljava po ozkih ulicah nama je zelo ugajala, dokler nisva prišla na živalnejše ceste, med večje in manjše množice ljudstva, med katerimi sva se skoro izgubila. Na nekem vogalu sva se od njih odcepila in krenila proti pristanišču, kjer so nalagali premog na poštni parnik. Delavci so mrmraje opravljali težko delo; vsi bi rajši praznovali novo leto, ampak gospodar je moral preskrbeti s premogom parnik, ki ni smel čez noč v pristanišču ostati. Večina izmed delavcev je šla jezna domov in le nekateri so ostali v skladišču, ki pa bi tudi takoj odšli, če bi dobili namestnike. To naju je pozorne napravilo. Takoj sva se ponudila v delo. Tamošnji paznik naju je z odprtimi rokami sprejel. Pri vsem tem pa naju je še spodbujala nada, da naju mogoče parnik s seboj vzame.

"Ubogi človek", reče paznik, ko je videl, da se je Krehler pod težo premogovega bremena, ki ga je nosil na hrbtu, sesedel. "Pojdi vendar v kuhinjo na ladjo, in se pošteno pokrepčaj, da zadobiš potrebnih moči!"

Meni samemu je delalo breme preglavico in z obema rokama sem si brisal pot po obrazu in pomogel pri tem še Kehlerju na ladjo. "Skrij se na ladji!" sem mu šepnil na uho, "s tem parnikom morava še nocoj odriniti na širno morje."

Ko je bil parnik naložen, naju je paznik, hoteč plačati, zaman iskal. Da naju pa ni našel, mu ni bilo končno nič žal. Krehler se je bil namreč že preje skril v skladišču; jaz sem pa obenem z zadnjo košaro premoga tudi na ladjo skočil. Ko so naju pa vendar našli, ni bil kapitan takoj zadovoljen vzeti nas seboj, a končno sva se mu smilila in vzel je naju za pomagača na ladjo. V pristanišču mesta Kandulo sva prestopila na angleško ladjo, ki naju je prepeljala v London. Sicer sva vse premoženje izgubila, a ohranila sva si življenje. Iz Anglije in Nemčije sva pošiljala na to različne dopise v San Francisco, ki so nama v toliko pripomogli, da je bila preiskava proti nama ustavljena; sodišče je kmalu spoznalo, da je preostro proti nama nastopilo. Mogoče sva pa bila tudi preveč oddaljena od visokih gospodov, ki so se tolažili z Nirnberžani, ki nikogar ne obesijo.

NA PRODAJ.

Proda se zemlja 50x150 čevljev prostorna, na kateri je trinadstropno poslopje ter hlev za konje. Poslopje je prirejeno za prodajalno in mesarijo ali kaj drugega in zgoraj je prostorna dvorana za razna zborovanja in veselice. To posestvo leži v sredini slovenske naselbine in lastnik ima več let tam omenjeni obrti. Katerega veseli kaj več zvedeti o tem, naj naznani svoj naslov upravništvu Glas Naroda.

Iščem ANTONA ZIDANŠEK. Prosim cenjene rojake, kdor ve za njegov naslov, da mi ga naznani, dobi $10.00 nagrade. — John Preve, Box 63, Wyano, Westmoreland Co., Pa. (27-4—1-5)

Koledar za leto 1911

je dobiti po 30c. komad s pošto vred. Vsak Slovenec v Ameriki bi moral imeti ta zanimivi Koledar.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-a,

415 W. Michigan St., Duluth, Minn., kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen.

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim laskavim besedam ničvrednežev, kterih v Duluthu ne manjka.

Ali že veste,

da smo izdali ravnokar nov, lep in zelo obširen, ilustrovan slovenski cenik ur, verižic, družtvenih prstanov, zlatnine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, pušk, revolverjev, koles, peči, šivalnih strojev, daljnoglelov, semen itd. Pišite takoj po cenik, katerega vam pošljemo zastonj in poštnine prosto! Podpirajte edino narodno podjetje te vrste in prepričali se bodete o pošteni in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.

(nasl. Derganec, Widetich & Co.)

1622 Arapahoe St., Denver, Colo.

PRODAM

160 akrov najfineje ravnine, poraščene z gozdom. Cel kos leži ob glavnem kanalu in je popolnoma suh. Les plača celo posestvo. Sosedje tega posestva so naseljeni Slovenci in 26 jih je zadnji čas kupilo tu v vrsti posestva, kateri se bodo tudi to jesen in zimo tukaj naselili. Zemlja je najfineje vrste in je le 2 milji od mesta in železnice oddaljena. Cena je $18 aker ter je treba le $6 na aker naplačati in ostanek na 10 let z 8 odst. obresti. Kdor se naseli, lahko dobi polno svoto od St. Louis Trust Co. s 6 odst. obresti. Jaz preskrbim vsakemu, da dobi $18 posojila po 6 odst. obresti na vsak aker, kakor hitro si deloma uredi kmetijo. Za čistiti je zelo lahko, ker je samo veliko drevje brez grmovja. Čiščene kmetije stanejo od $50 do $75 aker. Kedor je kupec, naj pride takoj, da si ogleda, in če ni tako, plačam vsakemu vožnjo in 40 akrov zemlje zastonj.

Frank Gram,

(25-4—1-5) Naylor, Mo.

Sedma žena.

—o—

Angleški spisal Davis.

—o—

Lep mlad mož je bil Kitajec Hopi. Njegova svilena obleka je bila vedno izbrana in njegova kita, vedno vpletena s pisanim trakom, mu je visela do kolen. Rmeni pas ga je povzdignil v vrsto sorodnikov nebeškega sina in mu nosil vsak mesec tri taele in dva žaklja riža. Lep je bil Hopi, moder in cesarjev sorodnik. Vendar ga je preganjala nesreča. Že šest žen mu je umrlo v kratki dobi petih let. Pri poroki in smrti je dobil visoke, za take slučaje od cesarjeve blagajne nakazane svote. Njegovo premoženje je rastlo z vsako novo ženo. Kaj čuda, če se je oziral po sedmi ženi. Seveda je žensk tudi na Kitajskem devet na vsak prst — ali Hopi je bil cesarjev sorodnik in za njega ni bila vsaka.

V tistem mestu je živel premožen trgovec Pupu. Veliko premoženje mu je pripustilo, da je živel le učenju, razmotrivanju in svoji hčerki. Njegovi znanci so trdili, da je zmešalo vedno iskanje književne modrosti Pupujeve možgane in ga zato niso smatrali za resnega človeka. Sicer bi se moral Pupu odgovarjati nadzornikom javne nravnosti zaradi tega, ker ni hotel dati hčerke nepoznanemu neljubljenemu človeku v zakon. Še nikdo se ni povzpel pred Pupujem do take nečuvene novotarije in vsakdo je vedel, da ne bo nič dobrega iz tega. Pupu pa je ravnal pa svoji glavi. Če so prišli snubači osebno, jih je poslal k hčeri in ta je odločevala.

Če so poslali snubači posredovalko z darovi, je sprejel Pupu darove, a odklonil snubače. Glas Soslijine lepote je privabil mnogo snubačev. Bila je vitka ko trst; njena ročica prava "zlata lilija", ni bila daljša od sredinca njene roke. Njeno, kakor mandelovo jedro podolgasto oko, niso kazile vejice.. Ustnici sta bili kakor dve debeli gosenici, katere je pripravel vešči kuhar v tolažbo nebeškega sinu. Lepo vezene obleke, umetno razčesani lasje, dragi nakit, so povečali Soslijino lepoto, pa tudi njeno prevzetnost. Noben snubačev ji ni bil všeč. Na vsakem je našla njena hudomušnost napake. Mandarini in trgovci, posestniki rižnih vrtov, čajevih nasadov, sviloprejnih tovarn — učeni in nenčeni možje — vsi so bili odklonjeni od male nagajive trmoglavke.

Rmenopasi Hopi je slišal o Soslijini izbirčnosti. Ogledal se je v zrcalu, pogledal obleko, postavo, kito in nastop in bil je uverjen, da zmaga.

Hotel je na vsak način Sosli zase pridobiti in si izbral kot moder mož prava sredstva v dosego svojega namena. Najprej je iskal prilike, da se seznani s starim Pupujem. Dobil ga je na trgu, vtaknil se v njegovo pogajanje za četrt ježevine in znal vplesti Pupuja v dolg razgovor. Od dobrote podganske pečenke, hvalil tolstega psa, podlasičeno meso in svinjska rebra. Od jedij je prešel na nežnoroke kuharice in slavil Kitajke, umetnice v vezenju in kuhi.. Tako je prišel do slavospeva na prelepo Sosli . . . Pravil je Pupuju, koliko zvezkov je že napisal o njeni nevidni milini — in obžaloval, da je tako kasno spoznal tako modrega moža, ki mu ni para v kitajskem cesarstvu.

Ščit modrosti ni nikoli tako debel, ka ga ne bi prodrla sulica prilizovanja. Še tisti večer je delil Pupu svojo četrt ježa s Hopijem. Premeteni Hopi si je znal pridobiti popolno zaupanje starega čudaka. Večkrat je obiskal Hopi Pupuja in poizvedel za vse hibe njegove lepe hčerke. Očetu je zaupal svoje želje in težnje. Prišel je dan, ko je Hopi videl in zmagal. To se pravi: Sosli je videla in Hopi je zmagal. Kako bi tudi ne?

Prijazno lice mladega moža ni kazila ne senca brk ali brade.. Njegova stekleničica je bila napolnjena z dišavo, ki je bila nežni Sosli najljubša, njegova obleka je žarela njej ljubih barv, njegova kretnja pri pahljanju s tenko pahljačo je bila nad vse gracijozna in njegov noht na prstu dolg dvajset centimetrov.

Zagorele so poročne svetilnice. Prinesli so nevesto v ženinov, s cvetjem okrašeni dom. Preteklo je par tednov kot ura, kot hip . . . ker je sreča hitra, minljiva. V teh dneh se nista mogla ločiti Hopi in Sosli, v teh dneh sta si dvorila v postrežljivi ljubeznjivosti. Skregala sta se tudi, pa le zato, ker sta silila drug drugemu lisičino, žabjo kračico ali kačja jetra.

Pa kruto življenje je klicalo Hopija od ljubljene Sosli. Šel je po opravkih od prelepe in ko se je vrnil, ji je prinesel zavitek čaja.

"Imam v mestu prijatelja," je je rekel, " ki je zelo dober vrtnar. Posebno skrb je posvetil nekemu čajevemu grmu. Gnojil je zemljo z golobjekom, rahljal mu s srebrno lopatico. Ko je natrgal prvi cvet tega čajevega grmiča, je poslal polovico svojega pridelka cesarju, polovico je podaril meni, svojemu najljubšemu prijatelju. Tebi, moje zlato, poklanjam njegov dar. Ako me ljubiš, pripravi si ga hitro."

"Ne," se je zasmejala nagajivo Sosli in skakala s pokvečenimi nožicami okrog moža, "najboljše gre tebi, moje solnce, ti moraš pokusiti prvi."

Preobračala je vele lističe čaja z dolgonohtimi prsti in se začudila:

"Kako čudni so res ti lističi . . Veš dragi, kaj je najbolj čudno na tem čaju? To, da je čisto podoben navadnemu . . . In kaj pomeni beli prah na njem?"

"Sladka Sosli, to je neka mana, katero izhlapuje ta rastlina. Piti moraš to posebno pijačo — sam ti jo pripravim . . . . Če mi prošnjo odbiješ — vem da me ne ljubiš."

Hopi se je obračal okoli lične mizice za čaj. Prijetne so bile njegove kretnje, krasna njegova kita, imeniten njegov noht. Vendar je gledala Sosli s podolgatim očesom po strani na marljivega soproga. Njena roka je jemala igle iz las in prebadala v obleko všite ptiče in cvetke . . . Stotero marnj ji je prišlo na misel, ki jih je slišala pred poroko o smrti njenih prednic.

V lični posodici je ponudil Hopi svoji ženki dehtečo pijačo. A ta se je branila. Nastal je navadni prepirček, ki je izbruhnil v resni prepir. Sosli ni hotela pokusiti iz trmoglavosti prva, Hopi pa je zahteval ravno tako trmoglavo, da mora. Sosli je vstala in izlila čaj in poparjene lističe skozi okno. Nikdo naj ga ne pije, ker je bil vzrok prepira.

Sosli je napravila navadni čaj, ki sta ga pila v medsebojnem soglasju. Drugi večer je nalila možu čaja, a ta je opomnil, da ni takega okusa, kakor oni, ki ga pripravi njegova predraga solnčnica Zaklel je Hopi in želel, da usahneta korenina in grm . . . Žena se je smejala:

"S srebrno lopatico je rahljal zemlji in z golobjekom mu gnojil tvoj prijatelj — in ti želiš, da usahne dragocen grm?"

Mož je prebledel in vzrojil:

"Na kaj me spominjaš?! Bolje, da molčiš . . . "

Pa Sosli je prijel krč od smeha.

"Kaj nisem rekla, da ga pokusiš ti prvi? Premagala sem te. Sinoči sem ga izlila v ponvo pod oknom — nocoj sem ga pa segrela . . . "

Hopi je postal grozen. Njegovi ustnici sta se tresli, kita se je ježila. Strmel je v ženo . . . Votlo se mu je utrgalo iz prs: "Nesrečnica . . . . Zastrupila si me . . ."

"Zastrupila?" se je zasmejala Sosli. "Kaj ne , moje solnce, tisti beli prah . . . Ali mana vendar ni strup . . . "

"Gori! gori! je kričal Hopi in tekel ven. Divjal je po hiši, razbijal, dokler ga niso umirila zunanja in notranja sredstva treh zdravnikov. Po dolgem spanju se je zbudil in zagledal dobro ženo ob svojem vzglavju. Prosil jo je odpuščanja radi svojih nepremišljenih besedi.

"Premočan je bil tisti čaj, opojil me je kakor staro riževo vino. V tej pijanosti sem mislil, da si me zastrupila. Odpusti mi in ne pravi očetu o tem . . . Prijatelju pa pišem, da naj poseče tisti grm . . . ."

Hopi je bil trdne nravi, premagal je učinek strupene pijače, premagal zdravila treh kitajskih zdravnikov. Sosli je bila žena, ljubila in verovala je slepo. Očetu, ki se je veselil uspeha svoje teorije, ni hotela skaliti mirnega življenja in izpostaviti posmehu znancev. Sosli je molčala, le včasih, ko se je sladkal mož okoli nje, je prebledela . . . . Le včasih se je prebudila iz groznih sanj — menila je, da blišči bodalce v roki moža, menila da ji zavijejo krepki prsti vrat . . . . Domislila se je, da dobiva Hopi kot ud cesarjeve rodbine velike svote o pogrebu in poroki . . .

Zviti Kitajec je slutil ženin sum. Pa zazibaval ga je s sladkimi besedami in snoval nove naklepe, kako bi se rešil sedme žene. Da le ne pove očetu ničesar . . . Ugonobiti jo mora hitro, tako da ne pade najmanjši sum nanj . . . .

V znani kitajski igri je videl Hopi način umora, katerega se je sklenil poslužiti. Kupil si je besnega psa in ga zaprl v prostor, kamor ni stopila nikoli "zlata lilija". Služinčad ni videla in ni vedela, kaj je pripeljal v velikem zaboju. Kupil je dve obleki različnega blaga, a iste boje. Obleko iz drage svile je spravil, v obleko iz prostega platna je nabasal slame in v nedra je vložil sveže kosti. Psa je naučil, da si je poiskal kosilo. Pes je vrgel vselej slamnato punco na tla in ji strgal drobovje, da je prišel do kosti. Nato ga je pustil Hopi tri dni brez hrane. Četrti dan je podaril svoji ženi tisto svileno obleko in jo prosil, da naj jo obleče takoj v znak, da jo je razveselil. Sosli je pregledala, preiskala vso obleko. Nič sumljivega ni našla, torej se je oblekla v njo. Hopi je bil jako vesel . . . Seveda. Obžaloval je samo, da ga kliče opravek od njegove solnčnice in prosil, da ga počaka na vrtu. Hodeč skozi dvorišče na vrt naj se pa varuje odpreti zaboj, ki je na dvorišču. "Ključavnica je sicer strta, vendar Konfucij te obvaruj, da bi jo odprla!"

Kaj mora biti v zaboju? Kak dar za ljubljeno ženo — ali kaka zanjka smrti . . . O Hopi! Še enkrat naj te dobim, izročim te očetu . . . Sosli je premišljevala. Vzela je iz kletke pisano srako. Klepetavko je ljubil njen mož nad vse. Verjel je, da se mu posreči vsako delo, da mu služi sreča, dokler mu služi sraka. Sosli je ljubila moževo srako — zato je mislila, da bo varoval čudodelni ptič tudi njo nesreče. S srako v roki je šla na dvorišče. Tam je stal zaboj, ključavnica je držala slabo. Sosli je dvignila previdno pokrov — pa izpustila ga naglo . . . Z groznim lajem je bil skočil sestradani pes proti njej. Sosli je tekla . . . Za hip je zadržal pokrov psa, ki je bil zagledal obleko, v kateri je slutil svoje kosilo . . . . Pa le za hip in že je planil ven . . . . Sosli je zavila naglo sraki vrat in jo vrgla psu. Planil je na srako — Sosli pa je hitela skozi vrata.

Zvečer se je vrnil Hopi in našel ženo na vrtu. Pravila mu je, da je izginil njegov srečonosni ptič, da se boji nesreče. "Stala sem pri kletki in ponudila živalici sladkor. Pogledala me je žalostno — postajala prozorna in izginila. — Ah, dragi Hope, nekaj pride nad tebe . . . Pa glej — morda jo je odnesel besni pes, ki se je priklatil na dvorišče in ki sem ga dala ubiti, da odvrnem nesrečo od tebe. Pes je bil tako sestradan, da ti skuham samo juho iz kosti. Pečenke, mastne pasje pečenke, ne bo . . . . "

Hopi je bil obupan. "Ah!" je zastokal, "raje bi bil izgubil devet žena!" Strah se ga je polotil, da se ne reši več nobene žene, ker je izginila sraka v navzočnosti Soslijini. Vendar je poizkusil še enkrat.

Večerna senca je padala na bogato obdelane njive. Sosli je sedela na verandi, kadila pipico in vezala čudovite cvetlice v modro svilo. Hopi pristopi k njej in vzklikne: " Pri Konfucijevih nohtih! Ti si bolna, sladka Sosli. Tvoja barva je rmena kakor barva mojega pasu. Stojiš pod neugodnim vplivom Saturna. Suho in mrzlo je prevladalo v tvojem temperamentu. Idi, idi v svojo sobo, zastri okna, ogiblji se rmenega, posebno otožne bele barve se ogiblji. Grem, da ti ne škodi barva mojega pasu. Pojdi, moja solnčnica, v posteljo, jaz hitim, privedem ti najboljšega zdravnika."

Odšel je naglo. Sosli je gledala za njim. Kaj ji je pripravil ljubeznjivi mož? Morda jo čaka kak pes v sobi . . . Žalostna je sedela na verandi, dokler niso zagrnile senice hiše in polja.

Sosli je stopila v obednico, prižgala luč. Pogledala se je v zrcalu. Njena barva je bila sveža, cvetoča. Sosli se je nasmehnila pikro . . . . Vzela je ostanek jedi iz omarice, šla k vratam svoje sobe, odprla previdno in pomolila jed. Ni bilo psa, da bi hlavsnil po njej. Kak drugega tedaj. Sosli je stopicala po sobi, dvigala preproge, svetila na vse strani. Ničesar. Tu ni bilo smrti. Pa v postelji? Dvignila je odejo, a vrgla jo je naglo nazaj. V mehki postelji se je zvijal gad . . . .

"Spečem mu ga," si je mislila Kitajka, "Hopi ljubi tako kačjo pečenko."

Poklicala je služabnico in poslala po mlado podgano v gnezdo. Na nogo živalice je privezala kamenček in jo spustila nato v [illegible] roki ozkovratni vrč. Vrč je primaknila k postelji. Živalica je zacvilila, gad v postelji se je premaknil inu se spustil v vrč . . . Bilo je kasno, ko se je vrnil Hopi — brez zdravnika. Ko je zagledal na verandi čakajočo ženo, se je ustrašil in zaklical:

"Pomagaj, Konfucij! Zakaj nisi šla v posteljo. Še bolj si pormenela, ubožica. Čing - puja pa nisem dobil doma."

"Kako bi ne počakala tako dobrega moža? Napravila sem ti juho, da se pogreješ, moje solnce, utrudil si se, iskajoč zdravnika. Ne grem v kraj, dokler ne večerjaš."

Peljala ga je v obedovalnico. Na mali mizi je stala luč in ko sta se vsedla, je postavila služabnica pokrito skledo pred Hopija. Tisti hip se je premaknila Sosli tako nerodno, da je prevrgla luč in ko je skočila za lučjo, tudi mizico. Skleda je padla Hopiju v naročje, prijel jo je, da vlovi svojo večerjo in grozno zakričal.

Sosli je vedela, da ugaja njenemu možu kačja juha — toda bila je pozabila skuhati gada . . . V tmini je hotela ubežati, pa besni soprog je letal za njo, udrihal po njej, dokler ni padel v krčih na tla.

Sosli je ušla k očetu. Pupu je javil zeta oblasti. Vešči zdravnik je ozdravil Hopija nasledkov gadovega pika samo, da ga je prihranil še groznejši smrti. Prišel je ukaz iz jasnega cesarjevega dvora, da naj se raztrže Hopi od divjih psov. Deset njegovih sorodnikov naj mu sledi v smrti, Da pa se druži milost s pravico, naj se nedolžni samo zadavijo. Vsi Hopijevi služabniki naj dobe dvesto udarcev s palico. Novotarski Pupu dobi petsto udarcev in leseni ovratnik skozi tri mesece.

Skozi tri leta pa naj izostane vsaka podpora cesarjevih oddaljenih sorodnikov — prvi mandarin naj se obesi v lastni hiši, ker je vsag odgovoren za dejanja svojega bližnjega..

IZVRSTNA PRILIKA ZA SLOVENCA!

Prodam svojo trgovino oblek, čevljev, klobukov in drugega blaga. To je edina slovenska trgovina v Waukegan, Ill., v sredini slovenske naselbine in ravno pri slovenski cerkvi. Slovencev je tukaj do 2000. Stanarina od prodajalne je $25.00 na mesec, dam tudi "Lease" za več let. Naslov je:

Martin Brunet,
10th Street, Waukegan, Ill.
(8x 2x v t 28-3—4)

PRIPOROČILO.

Slovencem in Hrvatom, kateri potujejo v AQUILAR, COLO., priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO in PRENOČIŠČE

g. J. MUSGRAVE.
Poslovodja: rojak **Frank Pozerl.**
(v sob 20-12-'10—20-12-'11)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM
August Bach,
137 Washington St., New York City,

kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedno čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo.
V neposrednej bližini transatlantskih parnikov.
Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo.
Direktna pot v Scranton in premogove okraje.
Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov;
Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štirje vlaki;
Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet;
Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.
Nadaljne informacije glede voznih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen,
glavni potniški agent
90 West Street,
New York.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Avstr. Slovensko Bol. Pod. Društvo.

Ustanovljeno 16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR.

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR:

FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kan.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSEF SVATTO, Woodward, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

= Cenik knjig, =

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA, vezana 80c., z zlato obrezo $1.—
JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50¢.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85¢.
RAJSKI GLASOVI, z zlato obrezo 40c.
SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza fino vez. $1.20.
SVETI ROŽNI VENEC, 50¢.
SVETA MAŠA, v usnje vez. zlata obreza 75¢.
SVETA URA, vez. 60c., usnje vezana zlata obreza $1.20.
VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢

POUČNE KNJIGE:

ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 25c.
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 25¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50¢.
ČETRTO BERILO, 40¢
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO - ANGLEŠKI RAZGOBORI, mali 50c., vel. $1.00.
KATEKIZEM, mali 15¢, veliki 40¢.
HITRI RAČUNAR, 40¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5¢.
PODUK SLOVENCEM, KI SE HOČEJO NASELITI V AMERIKO, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢
PRVA RAČUNICA, 30c.
ROČNI ANGL.-SLOV. SLOVAR, 30¢
SLOVAR SLOV. NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, $3.00
SLOVAR NEMŠKO SLOV., nova izdaja $3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SPRETNA KUHARICA, broš., 80¢.
ZGODBE SVETEGA PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUB. IN ŽENITOVALNIH PISEM, vel. 40¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVE MARIJA, 20¢.
AVSTR. EKSPEDICIJA, 20¢.
AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢ , broširan 70¢.
BARON RAUBER, 20 c.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20¢.
BOJ ZA PRAVICO 40
BOŽJA POT NA BLEDU, 15¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15¢.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
BURSKA VOJSKO 30¢
CAR IN TESAR, 20¢.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIŽABETA, 15¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BELOGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO 25¢.
ČRNI BRATJE. 20¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vez. $1.20.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DETELJICA. - ŽIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV. 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE POVESTI, 20¢.
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20¢.
EVSTAHIJA, 15¢
FABIOLA, 60¢.
FRA DIAVOLO, 30¢.
FRIDERIK BARAGA 40¢.
GENERAL LAVDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oče železnic, 40¢.
GOLOBČEK IN KANARČEK, 15¢
GOZDOVNIK, dva izt. skupaj 70¢
GRIZELDA, 10¢
GROF RADECKI, 20¢.
GUY DE MAUPASSANT, NOVELE, $1.20.
HILDEGARDA, 20¢.
HIRLANDA, 20¢.
HUBAD, pripovedke. I., II. po 20c.
IZLET V CARIGRAD, 40¢.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢.
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢.
IZANAMI, MALA JAPONKA, 20¢.
IZGUBLJENA SREČA, 20¢.
IZIDOR, POBOŽNI KMET, 20¢.
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢.
JAROMIL, 20¢.
JURČIČEVI SPISI, 11 zv. umetno vezano po $1.00 zvezek.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢.
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢.
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢.
KRIŠTOF KOLUMB, 20¢
KRIŽEM SVETA 40¢.
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI, 40¢
KRVNA OSVETA, 15¢.
LAŽNJIVI KLJUKEC, 20¢
LEBAN, 100 beril. 20¢.
LEPA NAŠA DOMOVINA, 25¢
MAXIMILJAN I. CESAR MEHIKANSKI, 20 .
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA. 20¢.
MARJETICA. 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢.
MATI BOŽJA NA BLEJSKEM JEZERU, 15¢
MIR BOŽJI, $1.00
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ, 40¢
MARRYAT, MORSKI RAZBOJNIK $1.00.
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vezan, $2.00.
MUSOLINO, 40¢
NA INDIJSKIH OTOKIH, 25¢
NAJDENČEK. 20¢
NA KRIVIH POTIH 40¢.
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PRIPOVEDKE za mladino, 20c.
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM, 3 zvezki, vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NE KLIČI VRAGA, burka, 30c.
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINSKI, 20¢
NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25¢
OB TIHIH VEČERIH $1.—
OB ZORI, 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vez. $1.00.
PAVLIHA, 20¢
PARIŽKI ZLATAR, 20¢
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
POŽIGALEC, 25¢
PRAVILA DOSTOJNOSTI 20¢.
PRAVLJICE, Mayer, 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PRIHAJAČ 40¢.
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI TELEFONU, 30c.
PRI VRBČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PROKLETA — 8 zvez. $1.50.
PRST BOŽJI, 20¢
POD TURŠKOM JARMOM, 20¢
PUNČIKA, 20c.
REPOŠTEV, 20¢
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM, 30c.
RIBIČEV SIN, 15¢
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNJAČI, narodna igra, 40¢
SANJE V PODOBAH, 15¢
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORČIČ, življenjepis, 50¢
SITA, MALA HINDOSTANKA, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 2 zvezka I. 40c., II. 20c.
SPILLMANOVE POVESTI, 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron, krščanski deček, 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 20¢
8. „ Tri indijanske povesti 20¢
9. „ Kraljičin nečak 20¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 20¢
13. „ Bog in zmaga 20¢
14. zv. Prisega huronskega glavarja 20¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 20¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISJE (narodna biblioteka), 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRAHORALCI DVEH KRON, 2 zv. $1.00, zgodovinski roman.
STRELEC, 20¢
SV. NOČ, 15¢
SV. NOTBURGA, 20¢
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 20c.
ŠALJIVI SLOVENEC, 75¢
ŠESTDESET MALIH PRIPOVEDK 20¢.
STOLETNA PRATIKA, vez. 70¢
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20¢
ŠTIRI POVESTI, 20¢
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TISOČ IN ENA NOČ, 51 zv. 6.50
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TING LING, 20¢
TRIJE TIČKI, burka, 40c.
TRI POVESTI GROFA TOLSTOJA 40¢
VOJSKA NA TURŠKEM, 35c.
UPORNIKI 40¢
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
VENČEK NARODNIH PESMI, I. zvez. 20c., II. zvez. 40c.
VOŠČILNI LISTI, 30¢
VRTOMIROV PRSTAN, 20¢
V PADIŠAHOVEJ SENCI, 6 zvez. skupaj $1.50.
ZAROKA O POLNOČI 20¢
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50¢
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.00.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
ZLATE JAGODE, 30¢
ŽALOST IN VESELJE, 50¢
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE TRNJEVA POT 40¢.

TALIJA:

CIGANI, 40c.
REVČEK ANDREJČEK, 40c.
ŽUPANOVA MIHA, 40c.
V LJUBLJANO JO DAJMO, 30c.
BRAT SOKOL, 20c.
DVE TAŠČI, 20c.
BRATRANEC, 20c.
NEMŠKI NE ZNAJO, 20c.
PUTIFARKA, 20c.
DOKTOR HRIBAR, 20c.
POT DO SRCA, 20c.
V MEDENIH DNEH, 20c.
RAZTRESENCA, 20c.
MEDVED, SNUBAC, 20c.
IDEALNA TAŠČA, 20c.
STARINARICA, 20c.
PRVI PLES, 20c.

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV, 25¢.

RAZGLEDNICE:

Narodna noša, Mesta Ljubljane in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi božične, novoletne, velikonočne po tri cente, ducat 30c.
Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢
Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh označena že všteta.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " pol leta	2.50
" " četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

—o—

Mi si domišljujemo, da živimo v razsvetljenem času, naši potomci pa nas bodo imenovali nazadnjake.

* * *

V zakonodaji države Pennsylvanije je bil predlagan zakon, ki določa, da mora mož imeti dovoljenje svoje žene za obiskovanje gostilne. Ali se more pri takih razmerah še kdo čuditi, da se samci boje zakonskega jarma?

* * *

V zakonodaji države Colorado je bil sklenjen zakon, ki prepoveduje prodajati, kupovati in posedovati cigarete. Za zakon so agitirali vsi ženski klubi. What's next?

* * *

Žena je tožila moža, ker jo je po njenem mnenju spravil v slab glas in si je dala za to plačati $7000. Ako se slabo ime žene da popraviti z denarjem, potem ni vredno enega centa.

* * *

Dobro je bilo za sodnika Bianchi, ki vodi razpravo proti obtoženim članom napuljske komore, da Gastano Esposito ni imel umetne noge. Umetno oko, ki ga je bil zagnal v sodnika, ni bilo tako nevarno, kakor bi bila umetna noga.

* * *

Neka Brooklynčanka, ki je postala stara 101 leto, je rekla, da človek lahko doseže to starost, ako vsako jutro ob petih vstane. To je vse lepo, ali mi raje ne postanemo tako stari.

* * *

Roparji v Chicagu so vpeljali skrajšano postopanje. Pri nastopih v gostilnah ne zahtevajo več, da morajo gosti vzdigniti roke kvišku, temveč, kar streljajo na nje. Time is money.

* * *

V starih časih so v Ameriki pri političnih zborovanjih nagovarjali zborovalce z besedo: gentlemen, dandanes morajo politični govorniki že reči: Ladies and Gentlemen. V petdesetih letih bodo rekli samo: Ladies.

* * *

Združene delavske organizacije hočejo nabrati en milijon dolarjev za obrambo delavcev, ki so obdolženi dinamitnih atentatov. Ali smo v Ameriki res tako daleč, da je potreben en milijon dolarjev, da se dokaže nedolžnost v resnici nedolžnega človeka?!

* * *

Slavnosti o priliki kronanja angleškega kralja bodo amerikanske domače veselice.

* * *

Neki angleški list piše, da se bo mormonizem razširil. Dokler bodo, možki toliko zaslužili, da bodo mogli samo eno ženo rediti, ni nevarnosti za razširjenje mnogoženstva.

* * *

Vojvoda Manchesterski, ki potuje zdaj po Zjed. državah, svari Amerikance pred vpeljavo dohodninskega davka, češ, da bode to velika napaka. Mož je pozabil, da Amerikanci ne ustvarjajo zakonov za vojvode, nego za navadne ljudi.

* * *

V newyorškem mestnem svetu so mestni očetje enkrat govorili resnico. Bilo je to o priliki, ko so drug drugega imenovali lažnjivca in lopova.

Ženska vlada.

—o—

V prijaznem mestecu Hunnewell v Kansasu je bila izvoljena za načelnico mesta Mrs. Ella Wilson. Ta dama je kot županja imenovala za policijsko načelnico Mrs. Rosie E. Osborne in Mrs. E. H. Hillton za City Clerk. Gospa županja je nadalje naznanila, da bo v vseh važnejših mestnih uradih namestila ženske, ker možki so dokazali, da so nesposobni za mestno upravo. Pri ustoličenju nove policijske načelnice je županja povdarjala, da mora biti njena glavna skrb, da odpravi protizakonito prodajo opojnih pijač. Tudi mora strogo paziti na vse lokale, v katerih so biljardi. Ti lokali morajo plačevati mestu visoke pristojbine. Napovedane so še druge važne reforme.

Nihče naj ne misli, da je ženska vlada nekaj novega. "Matrijarhat" najdemo že pri nekaterih starih narodih in v Birmi in v nekaterih drugih krajih Indije obstoji še dandanes, četudi v nekoliko izpremenjeni obliki. V teh krajih se javne zadeve ne rešujejo ne boljše in ne slabše, kakor v krajih, kjer vladajo možki. Dejstvo, da na svetu vladajo možki, nima izvora samo v tem, da so možki bolj vladoželjni, kakor ženske, nego tudi v tem, da se ženske niso hotele brigati za javne zadeve in so vso skrb za nje pripustile možkim. Mi mislimo, da ako bi le polovica žensk hotela imeti žensko volilno pravico in javne službe, bi to kmalu lahko dosegle. Celo jako priporočljiv bi bil poizkus, da bi se njim enkrat celo vodstvo politike pripustilo. Slabše bi ne mogle gospodariti, kakor možki grafterji.

Dopisi.

—o—

Monongahela, Pa.

Cenjeno uredništvo:—

Dovolite tudi meni nekoliko prostora v priljubljenem nam listu Glas Naroda. Povoljnega sicer nimam nič poročati, ker že ne delamo tukaj nad en mesec. Skoraj vsi premogovi rovi počivajo, nadejamo se pa, da se bodo delavske razmere obrnile v kratkem na boljše. Slovencev nas je tukaj prav malo, in ker ni dela, moramo okoli pohajkovati.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam širom Amerike.

Anton Kravanja.

Lead, S. Dak.

Cenjeni g. urednik:—

Tukaj nas je majhno število Slovencev, ki smo večina vsi iz Calumet, Mich. Z delom gre še precej dobro, ker delamo sedaj vsaki dan v zlatih rudnikih. Delo je za začetnika težko in naporno, ker mora vsakdo začeti delati z lopato, pa najsibode star ali mlad; drugega dela ne dobi takoj, pozneje pa že kakšno boljše.

K sklepu dopisa pozdravljam vse rojake in rojakinje po širni Ameriki, posebno Calumetčane. Tebi Glas Naroda pa želim obilo vspehov. Jurij Bižal.

Aldridge, Mont.

Cenjeni g. urednik:—

Tukajšnje delavske razmere so jako slabe. Sedaj smo brez dela že enajsti mesec, in radi tega nikomur ne svetujem hoditi semkaj; ko se razmere izboljšajo, bodem že naznanil.

Članom družtva sv. Jožefa J. S. K. J. naznanjam, da je sklenilo družtvo pri seji dne 8. apr. sledeče: Vsaki član, ki ne plača točno vsaka dva meseca mesečnine in asesmenta, in če oboli, ne dobi bolniške podpore. Ako član tri mesece ne plača mesečnine, se suspendira in nima pravice do podpore. To se je moralo skleniti radi tega, ker mora družtvo plačati toliko asesmentov, kolikor je naznanjenih članov Jednoti; kje naj dobi potem družtvo potrebni denar, če ga člani ne vplačujejo? Vsakega člana veže dolžnost, da plača mesečnino pravočasno, in če tega ne stori, bode suspendiran, kar si mora sam sebi pripisati. Oddaljeni člani naj pošiljajo denar naravnost tajniku ali blagajniku družtva, za kar dobijo potrdilo. Oni, ki imajo še kak dolg, vljudno prosim, da ga poravnajo, da bodemo imeli blagajno v redu.

Naznaniti moram tudi, da je zaspal v Gospodu dne 18. aprila brat Mihael Zober. Bil je član družtva Orel štev. 90 J. S. K. J. in družtva sv. Frančiška K. S. K. J. Blag mu spomin!

Koncem dopisa pozdravljam člane in članice J. S. K. J., Tebi Glas Naroda pa želim obilo naročnikov in predplačnikov.

Gregor Zobec.

Kaj piše Mike Cegare.

Na Ričvotu, 4. 29. 1911.

Maj dir Mister Editer:—

Pa pravijo in pravijo, da še vedno griža po Naj Jorku regira. Nonzens! Jaz pa trdim, da bomo kmalu v Rič votu lahko brez cvenka živeli!

Na veliko soboto for inštene sem bil v več štorih in sem se o tem entajerli prepričal.

Najprvo sem pri Marela birtu ruknil dva skunarja pera, pa mi ta hudiman od vej terja pomoli dva kuhana kurja jajca pod nos. Jaz sem refjuzal ista vzeti, dokler mi ni salonkipar ekspienal, da so to za ister prezent, gratis in franko. — Go hed Majk, sem pa še tri šel pere na to majlengo mojemu prijatelju Mr. Želodcu potretal in na kožo kurjih jajc.

Zatem sem jo mahnil na kornar v druk štor po jedno glicerin žajfo. — Zopet mi ponudi klerk malo pakso kendija, — tudi za prezent. — Torej živela prosperi — teta!

Ker sem rabil tudi nove najt sliperje, se zglasim v šu štoru ter si izberem en par štev. 12 za en kvoder. — Bosovka mi je pri odhodu podarila 2 pozlačena kofs botna za to.

V klo ting štoru kupil sem si eno sivo kapco, kjer mi je dala keš ledy rudeč nektaj za prezent.

Torej sem dobil ta dan več stvari zastonj, kakor sem jih kupil.

Končno jo mahnem še k enem vač mekerju ali v žule very štor, da sem si kupil šajbco za uro, katero mi je znana zadnja eksplozn raznesla. — Mislim si: Sedaj pa stopi še tu notri; danes, ko je sizn za prezente, mogoče dobiš še kako malo zlato urco zastonj, če se ti trefi? — Pa sem se revež opekel, tako, da moram svojo nikel uro še in fjučer na šu lezes nositi, ker druge nimam.

I nu, vejt a minet! Tekit izi! Mogoče se pa sedaj na spomlad enihau kak ajriš svit sikstin v tebe zateleba? pa jo boš za eno žentlmen goldčen nafulal, če bobo srčne akcije plenti in dobro kazale? — Dobiti svithartarja je meni izi, ker znam lengviče. — Saj ima for gaden sek ista našminkana in skuštr Ana keš ledy v muhen pik čes terjater tam na Nikel Poker Ave že piko ali šarf na Mike Cegareta. Sinoči, ko sem šel v isti Niko lent, je kar gugu ajsala name in na moj karnešn nagliček, katerega sem ji mirniks dirniks ponudil, rekoč: Helo darlink! Hauduju fil? Helo svitnes! Pa me je gratis v terjater spustila in stisnila en kvoder v moj paket buk. — Jutri ji pišem eno love leter kar na špešel deli veri sledeče:

Maj svit darlink!

Aj ole vejs jem hepi goink tu mufen pik čez tije ter tuzi Ju. Ju gad Ana js ajs ent fejs. Aj love ju. Jur skravžlana frez ura is fajn ent priti. Kom on son dej efter nun vitmi inde Kočevarsk firkele inde Bermanshal a litlbet potanen. Aj vil brink ju a najs prezleten es prezent be koz aj fel in lov Vič Ju. Plis forget Mina —t! Vid love lij rekare Jur

Mike Cegare.

Če se me pa kakšna bogata slovenska junk frava ali vdova poprime, bom pa dal tej ajriš laufpos, ker jaz enihau bolj na domače koštrunčke cikam, — pa me ne lajkajo, ker pravijo, da sem že oddan!

"Look Out! You'd better take care of Yourself"

Glavobol, bolečine v grlu, v prsih in straneh, slabe žleza in drugi znaki prehlade ne bodo imeli nevarnih posledic, če bodete rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so natisnjeni na omotu. 25c. in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na sidro in naše ime.
F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjeva Congo Pilule olajšajo. (25c. ali 50c.)

Ja elbezen ta ga špila po svet. Zadnjič je umrl nek naš loneman tu v Náj Jorku. Iz same ljubezni do bližnjega in žalovanja omožila se je njegova žena že čez tri tedne z nekim priletnim Plat tajčerjem. Ta je bila pa na horry. Beč Jur lajf!

Nekega mladega lonemana v Saut Brookelin je ljubezen tudi tako zmešala, da je celo pozabil, koliko mlečnih zob ima še v čeljustih, ker je stopil v drugi stan (zakonski) komaj šestnajst let star.

Ta je bil tudi na horry!!

Čez leto dni jo bo pa že morda na divors udaril ali poškampiral od svoje boljše polovice?

Bog me varuj take poštrajfenge. Raje pa še ostanem pečlar, — magari do hladnega groba.

Tu je zopet ena komplecir Ana uganjka:

Neki farmar je imel na lectanti 200 bušljev žita, za kar je stržil ravno $200. Prodal je pšenico po $4, rž po 50c, koruzo pa po 25c bušelj. Koliko bušljev je vsacega žita prodal?

Kdor to uganjko prvi reši, dobi po ekspres dva mernika zabeljenih koruznih žgancev za prezent.

Vit pest rekare jurs

Mike Cegare.

P. S.

Prihodnjič Vam pošljem svoj novi pikčer ali kontrafec, da ga boste v nus peper naprintali.

Drobne novice iz raznih krajev

—o—

Organizirano delavstvo in prvi majnik v New Yorku.

Organizirani in svobodomiselni delavci v New Yorku bodo praznovali mednarodni praznik, prvi majnik, z veliko parado. Tudi v Brooklyn, Hoboken, Jersey City in v drugih mestih bodo delavci s paradami pokazali svojo solidarnost, moč in neodvisnost. Na tisoče in tisoče delavcev se bo udeležilo delavske parade v New Yorku. V mnogih tovarnah bode delo popolnoma počivalo. Pri paradi bodo organizirani delavci tudi protestirali proti aretaciji John J. McNamare, tajnika in blagajnika International Association of Brigde and Structural Iron Workers, ki je bil aretovan zaradi atentata na poslopje lista "Times" v Los Angeles. Parada se bo vršila zvečer, da se je bodo mogli udeležiti vsi delavci. Veliki maršal parade v New Yorku je Benjamin Fred, član mizarske unije št. 309.

Zveza pekovskih mojstrov v New Yorku.

New York United Master Baster Bakers Association je priredila zborovanje, na katerem je ostro protestirala proti poročilu komisarja Fosdicka. Razpravljalo se je tudi o zakonski predlogi glede snažnosti v pekarijah. Navzoči peki so ugovarjali, da bi bila v zakon sprejeta določba, da sme oblast v teku 48 ur zapreti pekarijo, v kateri najde nezdrave razmere. Zveza je tudi sklenila ustanoviti svojo posredovalnico za delo.

Kolera na Ruskem.

Petrograd, 27. aprila. — V mestu so se primerili trije slučaji kolere. Bolniki stoje pod zdravniškim nadzorstvom. Oblasti se boje, da se bo kolera, ki je lansko leto zahtevala v Rusiji nad 100,000 žrtev, spomladi zopet pojavila.

Zagovorniški sklad $50.000.

Seattle, Wash., 27. aprila. — V Central Labor Union je bilo podpisanih $50.000 za sklad, iz katerega se bodo pokrili stroški procesa proti John J. McNamari in tovarišem, ki se nahajajo zdaj v zaporu v Los Angeles, obdolženi, da so izvršili dinamitni atentat, pri katerem je bilo 21 oseb usmrtenih.

Amerikanske socialne in politične zadeve.

—o—

Republikanski insurgenti so doživeli v republikanskem Caucusu poraz glede zastopstva v odsekih.

—o—

PREDSEDNIK TAFT V NEW YORKU.

—o—

Hungarian Republican Club je v Cafe Boulevard v New Yorku pogostil predsednika Tafta.

—o—

Washington, 27. aprila. Republikanski insurgenti v senatu so doživeli v republikanskem Caucusu poraz glede zastopstva v odsekih. Caucus je s 37 glasovi proti 12 odobril predloge, ki jih je stavil Gallinger. Predlog Cumminsov, da se Bristow iz Kansasa iz voli v finančni odsek, je bil odklonjen. Cummins je v svojem govoru navedel, da se ni pravično postopalo proti insurgentom in da bodo ti v senatu protestirali, kadar bodo predložena imenovanja v odseke. Vsi predlogi, ki so jih v Caucusu stavili insurgenti, so bili odklonjeni in to se bo zgodilo tudi v senatu. Po Caucusu so insurgenti imeli konferenco, pri kateri so določili taktiko nasproti regularnim republikancem.

Predsednik Taft je otvoril razstavo izdelkov slepih delavcev.

V Metropolitan Opera House v New Yorku je bila predvčerajšnjim otvorjena razstava izdelkov slepih delavcev. Razstavo je priredila New York Association for the Blind in otvoril jo je predsednik Taft. Nad 3000 oseb je bilo pri otvoritvi razstave navzočih. Predsednik Taft je imel nagovor, v katerem je povzdigoval zasluge, ki si jih je pridobila za slepce New York Association for the Blind s svojimi napravami in prireditvami.

Predsednik Taft pri Madjarih.

Hungarian Republican Club v New Yorku je priredil predvčerajšnjim zvečer predsedniku Taftu sijajen sprejem v Cafe Boulevard in ga pogostil. Na tisoče ljudstva se je bilo zbralo na drugi aveniji in je burno pozdravilo predsednika, ko je izstopil iz avtomobila in šel v klub. Banketa, ki se je priredil predsedniku na čast, se je udeležil tudi avstro-ogrski generalni konzul Aleksander Nuber pl. Pereked. Predsednik Taft je napil ogrskemu kralju. Madjari so njegov govor hrupno pozdravili. Predsednik kluba je Marcus Braun, osebni prijatelj bivšega predsednika T. Roosevelta.

Superintendent za državne jetnišnice je odstopil.

Albany, N. Y., 26. aprila. Cornelius V. Collins, superintendent za državne jetnišnice, je odstopil. Collins je bil vpliven in prominenten politik v newyorški državi in je pri zadnji volilni kampanji igral važno ulogo. Preiskava, ki se je vršila v državnih jetnišnicah zaradi grafta, je provzročila Collinsov odstop.

Guverner Dix je bil takoj, ko je nastopil svojo službo, pozval Collinsa, da odstopi, česar pa Collins ni hotel storiti. Dix je nato odredil preiskavo drzavnih jetnišnic.

—o—

Mati s sedmimi otroci zgorela.

Roanoke, Va., 28. aprila. Mrs. J. H. Hunn in sedem njenih otrok je našlo smrt v plamenih. Ogenj je bil nastal ponoči, ko so še vsi spali. Trije otroci so se bili zbudili in so poskakali skozi okna. Mrs. Hunn je bila vdova.

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City. Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 683, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ŠTEFAN ZABRIC, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK ŠUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. -- 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1., Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK,, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Premirje v Mehiki za pet dni podaljšano.

—o—

Mirovna pogajanja med insurgenti in mehikansko vlado se vrše gladko. Madero je dosegel ugodne koncesije.

—o—

BOMBARDIRANJE MESTA MAZATLAN.

—o—

Španski poslanik Bernardo de Colognon je protestiral pri mehikanski vladi zaradi umora šestih španskih državljanov.

—o—

El Paso, Tex., 27. aprila. — Mirovna pogajanja med mehikansko vlado in insurgenti se vrše prav gladko. Premirje, ki je bilo sklenjeno za 11 dni, se je podaljšalo za pet dni. Vodja insurgentov Francisco J. Madero, je dosegel pri mirovnih pogajanjih lepe uspehe. Insurgenti ne bodo samo smeli obdržati svojega orožja, nego bo vlada onim, ki so bili v bojih ranjeni tudi dovolila pokojnine. Tudi sorodniki padlih vojakov bodo dobili podpore.

Konzuli protestirajo.

Nogales, Mehika, 27. aprila. Iz Mazatlana, ki leži ob zapadnem obrežju Mehike, je došlo poročilo, da so insurgenti zasedli mesto in razdejali vodovod, ki je preskrboval mesto s zdravo pitno vodo iz hribov. Mehikanska topničarka je priplula v pristanišče in začela bombardirati mesto. Inozemski konzuli so protestirali proti bombardiranju, na kar je poveljnik vojne ladje isto ustavil. Železniška zveza z mestom je pretrgana, ker so insurgenti vse železniške mostove podrli.

Mesto Mehika, 27. aprila. Španski poslanik Bernardo de Colognon je vložil pri mehikanski vladi protest zaradi umora šestih španskih državljanov. Mehikanska vlada je zdaj zapletena v tri diplomatične spore, s Španijo, Anglijo in s Združenimi državami.

Vstaški voditelj odstavljen.

Mexicala, Mehika, 27. aprila. Francisco Vasques Salinas, dosedanji vodja insurgentov v Spodnji Californiji je bil odstavljen in insurgenti sami so ga zapodili čez amerikansko mejo, ker je vojne odškodnine spravljal v svoj žep.

—o—

Delavci v veliki nevarnosti.

Kontraktorji, ki gradijo pri Storm Kink, N. Y., predor pod reko Hudson, so štiri dni prikrivali nezgodo, ki se je bila pripetila pri gradnji predora. Pri razstrelbi neke pečine je nastala razpoka, iz katere je vdrla voda v predor, kjer je bilo sto delavcev pri delu. Z največjim naporom so bili delavci rešeni. Zdaj že več dni pumpajo vodo iz predora. Gradnja predora bo vsled nezgode zakasnela. Kontraktorji trde, da je nevednost delavcev zakrivila nezgodo.

Preganjanje Židov.

Berolin, 27. aprila. Berolinska židovska društva so dobila iz Kijeva brzojavno poročilo, da bo 1500 židovskih rodbin, ki štejejo 6000 članov, izgnanih iz mesta.

Hamburg-American Line.

Redni prekooceanski promet iz
NEW YORKA do HAMBURGA
preko PLYMOUTH in CHERBURG
z dobro poznatimi parniki na dva vijaka:
Kaiserin Auguste Victoria, America, Cincinnati Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.
Veliki moderni parniki nudijo najboljše udobnosti za primerne cene; neprekosljiva kuhinja in postrežba.
Opremljeni so z vsemi modernimi aparati.
Odhod iz New Yorka:
BULAGRIJA — odpluje 4. maja ob 10. uri dopol.
CINCINNATI — odpluje 6. maja ob 1. uri popol.
AMERIKA — odpluje 11. maja ob 10. dopol.
PRESIDENT LINCOLN — odpluje 17. maja ob 11. dopol.
Vozijo tudi v Sredozemsko morje.
Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City.
Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburg, Chicago, St. Louis, San Francisco.

OGLAS.

Iščem pripraven prostor za BRIVNICO za takoj pričeti. Govorim slovenski, nemški in precej dobro angleški jezik. Imel sem svojo brivnico na Reid Ave. v Brooklynu, ter sedaj prodal. Prosim rojake, če kdo ve za dober prostor, naj mi sporoči, za kar bode na zahtevo plačan.

Frank Ferk,
96 Stagg St., Brooklyn, N. Y.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Anton Budna iz Ralphton, Pa., v Reichenburg; Ivan Porenta in Anton Draksler iz Hudson, Wyo., v Kranj; Jakob Judnič iz San Francisco, Cal., v Rožance; Matija Kohanič iz Spokane, Wash., v Črnomelj; Marija Končan iz Brooklyn, N. Y., v Domžale; Helena Rabič iz Brooklyn, N. Y., v Trst; Ivo Lavrekovič iz Farmington, W. Va., v Zagreb; Josip Droban iz Ely, Minn., v Cerklje; Andrej Goli iz Cleveland, Ohio, v Rudnik; Ivan Ban iz La Salle, Ill., v Brežice; Josip Javk iz Jenningstown, W. Va., v Brod na Kolpi; Nikola Vuković iz Charleston, W. Va., v Utolico; Valentin Stefančič, Ivan in Ana Butković iz Charleston, W. Va., v Kansko; Jurij in Mihael Mežnar ter Anton Kovač iz Mobile, Ala., v Prezid; Josip Pečnik iz Kokomo, Ind., v Dravlje; Ivan Urbančič in Fran Cvetinčič iz Pueblo, Colo., v Št. Peter; Fran Mlakar iz Scofield, Utah, v Domžale; Marija Suhor iz Scofield, Utah, v Iglav; Jakob Jevnikar iz Eveleth, Minn., v Grosuplje; Matija Hribernik iz Eveleth, Minn., v Polhov gradec; Fran Pintar iz Scofield, Utah, v Škofjo Loko; Fr. Sobolj iz Great Falls, Mont., v Križišče; Andrej Mihelčič in Matija Drobnič iz Denver, Colo., v Studenec; Ivaa Gašperin iz McKinley, Minn., v Komendo; Mihael Stopar iz Cleveland, O., v Št. Rupert; Fran Mlinar iz Unity, Pa., v Žiri; Josip Jeran iz Unity, Pa., v Cerkno; Pavel Rožanc iz Murrysville, Pa., v Cerknico; Josip Kvaternik in Franjo Klepec iz Yale, Kans., v Št. Janž; Ivan Šercel iz Pittsburg, Pa., v Št. Peter.

Vsi gorinavedeni potniki so kupili parobrodne listke pri tvrdki Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Bojeviti pridigarji.

—o—

V dobi, ko se je v Združenih državah veliko razpravljalo o tem, ali je suženjstvo koristno in dobro, je dobil potovalni pridigar Peter Cartwright ki je bil proti sužnijštvu, nalog, potovati po severovzhodu države Illinois. Njegovi govori so bili precej politično navdahnjeni, in ker je kot zagovornik svoje protisuženjske stranke nastopal tudi kot ljudski govornik, je bil znan daleč na okoli.

Nekega dne je prišel do reke in slišal, kako je zabavljal brodar čez njega, ga imenoval starega norca in ga obkladal še z drugimi častnimi priimki. Cartwright ni rekel niti besede, ter se pustil mirno prepeljati.

Ko je prišel brod do sredi reke, je privezal svojega konja na nek kol ter pozval brodarja, naj odloži veslo.

"Zakaj pa?" ga je vprašal.

"Prej ste imenovali moje ime in mi celo grozili, da me vržete v vodo, kakor hitro vam pridem v pest. Tukaj sem in vam dam priložnost, da držite svojo besedo."

"Ali ste vi Peter Cartwrith?"

"Da, to je moje ime."

Brodar je nemudoma odložil veslo, in boj se je pričel.

Cartwright je bil pa nenavadno močan človek; kmalu je dobil svojega nasprotnika pod-se, ga prijel za vrat in potopil v vodo. Ko je to trikrat storil, ga je vprašal:

"Ali ste že katerikrat molili?"

"Ne."

'Potem je čas, da sedaj. Podučevati vas hočem; govorite za menoj: Oče naš, ki si v nebesih!"

Brodar se je branil in za kazen je moral takoj v vodo. To se je ponavljalo toliko časa, dokler se ni končno podal. Cartwright ga je še opomnil, da mora vsako jutro in vsak večer, kakor dolgo živi, ponavljati Oče naš, ter mu potem pomagal do obrežja, kjer se je že nabrala velika množica ljudstva. —

V Flint Point, pogorskemu okraju države Arkansas, so tudi nastopali potovalni pridigarji, toda nobenemu se ni posrečilo, da bi omečil zakrknjene zlatoiskalce. Vsak pridigar se je moral od tam vrniti, ne da bi kaj opravil. Končno je izjavil mladi Adam Boyle, mož velikanske postave, ki je tudi s pestmi posegel vmes, kadar ni šlo drugače, da gre v Flint Point spreobrniti zakrknjene in trmoglave grešnike.

Boyle se je toraj odpeljal proti Flint Pointu in poslal sele naprej, da so naznanili pridigo za prihodnjo nedeljo. Zlatoiskalci so bili očividno radovedni na novega pridigarja; prišlo jih je toliko, da je bila dvorana natlačeno polna. Stari Lane, ki se je vsedel v prvo vrsto, je izgledal s svojimi belimi lasmi in svojo dolgo srebrno belo brado tako patriarhalično, kakor da bi bil predsednik cerkvenega odbora flintpointskega. Tom Prout je sedel, z brado oprt na debelo gorjačo, zraven starega Laneja, in za tema trije bratje Gardner ter druge "prominentne" osebe.

Ko je zagledal mladi Boyle tako častitljivo izgledajoče gospode v prvih vrstah, ni mislil drugega, kakor da je že njegov prihod ugodno vplival; zadovoljno je motril občino.

"Moji dragi," je pričel, "izvedel sem iz govoric, da ste vsi na poti v pekel —"

"To je politična laž!" je zaklical stari Lane.

"Od hudiča iznajdena v volilne svrhe," je dopolnil Tom Prout, ne da bi dvignil brado.

Na to govornik ni bil pripravljen.

"Dragi moji, niste me razumeli," je nadaljeval. "Saj ne rečem, da verjamem —"

"Je politična laž!"

"Od hudiča iznajdena!"

Bojeviti pridigarji Q Q

Mladi govornik si je otrl pot s čela. Razjarjeno je pogledal svoje poslušalce in začel znova:

"Drugega ne zahtevam, kakor da mi date priložnost za govoriti. Slab glas, v katerega ste prišli —"

"Je politična laž!"

"Od hudiča iznajdena!"

"Na tak način se pa ne pustim žaliti. Sivoglavi stari grešnik in ti opica z gorjačo — mene ne morete izbegati!"

S temi besedami je stopil pogumni govornik pred mizo ter si zavihal rokave.

To je bilo ravno, česar so pričakovali ljudje. Kakih pet ali šest se jih je vrglo na mladega govornika, vzdignili so ga, kljub temu, da se je močno branil, ter ga vrgli vun.

Ko se je Boyle pobral in se prepričal o tem, da so njegove kosti ostale cele, je pobegnil; zadnje, kar so videli zlatoiskalci od njega, so bili v vetru plapolajoči škrici njegove suknje.

Ko je naznanil Boyle svojo nezgodo v glavnem stanu, so bili vodje pridigarjev pobiti. "Vse nič ne pomaga", je menil eden gospodov, "v okraju Flint Point ne opravimo nič."

"Mogoče pa vendar", se je oglasil majhen mož bledega obraza, ki je vstopil šele pred kratkim v vrste potovalnih pridigarjev. "Jaz sem bil nekaj takega kakor organizator, in mogoče se posreči meni, da pregovorim izgubljene ovce, da se vrnejo na pravo pot. Pripravljen sem oditi v Flint Point."

Tovariši so mu odsvetovali, toda mali mož se ni dal pregovoriti.

Njegov prihod so pozdravili v okraju z velikim veseljem. Stari Lane, Tom Prout in bratje Gardner so mu zagotovili, da bode imel mnogo poslušalcev. Lane je še pristavil:

"Družba bode velika. Drugega vam ni treba storiti, kakor da zelo nad njimi kričite, pa bodo zadovoljni."

"O tem ne dvomim", je izjavil mali mož, "da se bodo za mene zelo zanimali."

"Leseni ne smete biti", ga je podučeval Tom Prout. "Tukajšnji ljudje imajo radi, če je kdo prav živahen. Če tega ne stori, mislijo, da je len."

"Skušal jih bodem prepričati o svoji pridnosti", je odgovoril mali pridigar.

Prihodnjo nedeljo je bila dvorana natlačeno polna. Stari Lane, Tom Prout in bratje Gardner so zasedli običajne prostore. Govornik je vstal in začel peti neko himno, katero so tudi vsi navzoči zelo navdušeno peli. Potem je segel majhni mož v žep, privlekel ven dva velika revolverja, se odkašljal in rekel:

"Takih trmoglavnežev, kakoršnji ste vi, ni nikjer na svetu!"

Stari Lane je začudeno pogledal, Tom Prout je dvignil glavo, toda nikdo ni mogel izpregovoriti besede, tako so bili presenečeni.

"Še enkrat vam rečem", je nadaljeval govornik, "da ste najslabša tolpa na vsem svetu, pristavim pa istočasno, da se o tem nočem prerekati." Pomenljivo je pokazal revolverje. "Ti starec, ki so ti slabi čini pobelili lase, kaj praviš k moji trditvi? Odgovori!"

"Nu", je odvrnil stari Lane, ter se nemirno premikal na sedežu semintja, "na tako trditev nisem bil pripravljen."

"Govori jasnejše!" je zaklical pridigar in zopet zagrozil z revolverjem.

"No, če že mora biti, pa pravim, da sem istega mnenja, kakor vi."

"To mi ne zadostuje. Ali je tako, kakor sem rekel, ali ni?"

"Če dobro premislim, mislim, da je."

"Tako je prav. — Kakšnega mnenja si pa ti?" je vprašal Tom Prouta.

"Na taka razmotrivanja se ne razumem."

"Če se razumeš ali ne, te nisem vprašal. Točnega odgovora hočem. Kaj meniš? Govori, drugače —"

"Tako nekako kakor Lane."

"Točnejše!" Pridigar je napel petelina.

"No, če že na vsak način hočete vedeti, vam pravim, da mislim tudi jaz, da je tako."

"Dobro! Sedaj vam še povem, da bi bilo za onega, ki bi me hotel motiti, najboljše, če bi ga pobral volk iz zibelke!"

Po tej izjavi, ki je bila pač dovolj jasna, je pričel govoriti. Pripovedoval je razne smešne dogodljaje, da so se poslušalci do solz nasmejali, potem pa tudi tako ginljive pripovedke, da so jokali. Vse je pridobil na svojo stran, in ko se je poslovil, so mu vsi brez izjeme stisnili roko.

IŠČEMO

dobro izurjenega vodjo

za slovensko godbo, bodisi Slovenec ali Čeh. Slovenska godba obstoji že dve leti in vsi že prav dobro igrajo. Plača je dobra. Vodjo želimo kakor hitro mogoče.

Slovenska narodna godba,
212 West Chestnut St.,
(26-4—4-5) Leadville, Colo.

Za vsebino tujih oglasov ni odgo-
[illegible]

Pogum.

—o—

Janko Jagar študira pravo. Tretje leto. Na Dunaju.

Lahko bi se reklo, da je bil Janko Jagar poseben človek; toda kdo ve, ali bi ne bilo bolj opravičeno reči, da so oni drugi bili "posebni ljudje?" Kdo ve? Naše življenje je postalo nekaj tako zmešanega, tako na vse strani razrito, ob vseh krajih potrgano in otrcano, tolikrat skrpano, pobarvano, da ne mora nihče gotovo reči: to je redno, to izredno. Sam Janko, ki študira pravo, se je mnogo pečal s filozofskimi vprašanjo, o katerih ima nazore, ki se razlikujejo od nazorov drugih ljudi. In tako je prišlo do tega, da ga imenujejo "posebnega" človeka.

Tako mu pravijo njegovi tovariši. Nazori sem, nazori tja — vsekakor je družba visokošolcev, ki se redno shaja v posebni sobi gostilne "pri zlatem soděku", imenitna, vsaj po svoje imenitna. Dolgočasje je načelno izključeno, na naj si je tudi suša v žepih. Za zabavo mora skrbeti vsak redni ud omizja. Najvišji zakon je slavni križevački štatut. Dovtipi morajo biti originalni, ali pa vsaj mora biti vir ostalim "komilitonom" neznan. Ako zasačijo katerega, da je zajel svojo šaljivost v rezervoarju 'Fliegende Blaetter' ali 'Caricaturen", ga obsodijo na pet do deset litrov in na ravno toliko izvirnih zabavljic.

V tem oziru so Jagarju ugajali. V mnogih drugih stvareh se pa nikakor ni strinjal z njimi in zato je bil za nje poseben človek. K "zlatemu sodčku" je prišel le semtertja kot eksternist. Reden ud ni bil, ker ni bil humorist. Na površju ni znal najti bliščečih stvaric, on je znal samo posegati v globočino.

Bila je sobota, pri "zlatem sodčku" torej jour fixe. Ker je bilo vrhu tega še v prvi četrtini meseca, je bila posebna soba polna dijakov in na mizi je stala cela baterija steklenic, pa ne praznih. Danes so veljali "štatuti". "Stola ravnatelj" je bil medicinec Kropnik, devetindvajset let star, junaške postave, goste brade, gromkega glasu. "Fiskuša" pa sta bila Bratić, mlad jurist druzega letnika, in "brucoš" filozof Peterman. Pilo in govorilo se je, kolikor so grla dala.

Ob enajsti je vstopil Jagar. Glasen "živio" ga je pozdravil. Jagar je odložil svršnik in klobuk ter sedel k mizi.

Kropnik se je dvignil.

— Bratje! je zagrmel — in nikomur ni bilo treba klicati "silentium". Vpričo njegovega glasu je vse obmolknilo. Kropnik se je ozrl po tovariših kakor vojskovodja, preden popelje svoje čete do zmage.

— Bratje! je ponovil. Pozdraviti nam je novega junaka, po izbor junaka brata Jagarja. Njemu polno čašo! Fiškuša pozor!

— Zivio! zagrmi po sobi in za hip postavi vsak "brat" izpraznjeno čašo predse. Kropnik je stoje nadzoroval operacijo. Tedaj je še on izpil svoje vino, dostojanstveno, kakor se spodobi "stari bajti" in stola ravnatelju. Postavil je prazno čašo na mizo in nadaljeval:

— Bratje! Pozdravili smo junaka, ali preden se junak zahvali, mora stola ravnatelj izvršiti še drugo, neugodno dolžnost. Fiškuš z desne! Koliko je ura?

— Enajst! — zahrešči Bratić.

— Enajst! Težko mi je, a dolžnost nad vse. Fiat justitia! Jagar je prišel ob enajsti, to je kaznjivo. Mi pijemo že tri ure, on pa prihaja ob enajsti, suhega grla. Ne vprašam ga, kje je bil dosedaj. To je njegova stvar. On je izreden ud naše čestite družbe in nihče ga ne more prisiliti, da pride, kadar pridemo mi. Toda oziram se na dejstva. Facta loquuntur. Mi smo začeli piti ob osmih, on začenja ob enajstih, in to se mora vsaj deloma paralizirati. Ergo ga obsojam na polno čašo. Ex!

Jagar je mirno dejal:

— Sprejemam kazen — in molče je izpil. Potem se je še kratko zahvalil za zdravico. Zabava se je razvijala dalje, hrupno in mokro. Nekateri tovariši so izpraševali Jagra, kje je bil doslej, on pa je odgovoril, da je imel opravka, a nič posebnega.

Vstal je Peterman

— Bratje! je zavpil. Bratje!

A drugi fiškuš je moral posredovati, da je nastal mir. To je šlo težko in še le, ko je Kropnik diktiral nekoliko "polnih", je vse potihnilo.

— Bratje! je nastavil Peterman. Na vrsti sem, da izrečem svojo zdravico, in to storim navdušeno, kajti doletela me je čast, da dvignem čašo v čast krasnemu spolu.

— Živio krasni spol! je zapiskal Frjan.

Petermana je to nekoliko zmedlo. Trenotek je počakal, da se je spomnil na svoj tekst. Potem je začel:

— Krasni spol, gospoda moja, krasni spol je sladkor našega življenja, krasni spol nam je tolažba v težkih urah, krasni spol nam je utěha, kadar obupavamo. Krasni spol in ljubezen sta nerazdružljiva pojma, ljubezen pa je cvet mladosti. Mi smo mladi, torej živio krasni spol!

Čaše so zažvenketale in vino se je zlivalo skozi junaška grla za krasni spol.

S tem je bil "oficijalni del" končan in začela se je "prosta zabava."

Poleg Jagarja je sedel jurist Gojtan. Njemu je bila najmilejša zabava, dražiti druge. Oziral se je že, kje bi našel kakšno tarčo in opazil je Petermana.

— No, bravo, Petermanček, bravo. Ljubezen je torej cvet mladosti in krasni spol je sladkor življenja. Ti, samo ne pij preveč kave in ne duhaj preveč cvetov.

— Ah, kaj mi je mar!

— Vraga ti ni mar! Saj si bil res ves navdušen, ko si napival tistemu krasnemu spolu. Jupitra mi, glas se ti je kar tresel.

— A, že razumemo. Bratec, mene ne boš.

— Kaj te ne bom?

— Bravo, bravo. Saj se poznamo. Pa me le ne boš. Veš, jaz sem prav nepripravna tarča.

— V Had s tarčami! Jaz govorim resno.

— Ti resno? Hahaha! To je tvoj najimenitnejši dovtip.

— Fante, pravim ti, da govorim resno. To ni nikakršen dovtip. Ha! Jaz bi predložil, naj bi se pri nas sploh izpuščale zdravice krasnemu spolu. To je neumno.

— Oho! Pa štatut!

— Eh štatut! Prenaredimo ga. To so zastarele forme, mi smo pa moderni ljudje.

Jagar ga je pogledal, a rekel ni ničesar.

— Mi smo moderni ljudje, vse te publice o krasnem spolu in ljubezni so pa tako starokopitne in neslane, da nam nikakor ne pristajajo. Ljubezen! Kakšna ljubezen? Ženske naj kuhajo kavo in pletejo naj nogavice; v tem oziru jih imamo vsi radi. Ljubezen pa ni nič drugega nego otroška igrarija.

— A sedaj pa le nimaš prav, se je oglasil medicinec Skok. Igrarija ni. Nihče ne poreče, da ne vlada naravni zakon nad obema spoloma in ju sili, da občujeta vzajemno. Seveda je neumno, če krstijo to razmerje ljubezen.

— Ej, ljubezen! Pustite to besedo, se je vmešal Batić, o katerem so govorili, da kuje pesmi; ljubezen je beseda, katero morajo pesniki imeti. Prosim Vas: kaj bi bila lirika brez te besede?

— Kaj mi je mar lirika? zavrnil ga je zopet Gojtan. Jaz ne lovim besed. Pojm, Pojm! Rabi besedo v tvoji liriki, kolikor se ti poljubi. A jaz govorim o življenju. Bodimo stvarni. Kakšen nestvor je ta ljubezen?

Nekaj časa smo vsi molčali. Potem se je zopet oglasil Bratić.

— No, saj nihče ne trdi, da je ljubezen v življenju identična s pesniško ljubeznijo. Sanjači nismo. Ženitev je praktična stvar, namreč stvar, ki more imeti samo praktičen pomen. To je jasno.

Najmlajši tovariši so samo poslušali. V razpravo se niso drznili poseči, ker so se bali, da bi zinili kaj, kar bi se zdelo smešno starejšim. In blamirati se niso hoteli. Pazen opazovalec bi bil lahko videl, da so bili nekateri v precejšnji zadregi:

— To ni nič prida, je peroriral Skok. Ženitev je praktična stvar, ker si ljudje z njo boljšajo svoj materijalni položaj. To pa tudi ni prav. Če je narava ustvarila različne spole, ima svoje namene s tem. Tega ne moremo prezirati. Ampak absurdno je, iz tega izvajati kakšno ljubezen. Tudi ženitev je nenaravna, sploh vsako trajno združevanje, tudi tlsta "svobodna ljubezen", ki ni nič druzega, nego ženitev v drugi obliki, bodisi brez obredov, brez premoženjskih obzirov, brez česar si bodi. Vse skupaj ni nič druzega, kakor neka potreba, prav kakor jed in pijača. Zakaj bi se človek radi tega vezal? Danes tukaj, jutri tam, kakor priložnost nanese.

— E, če se pa imata dva rada in hočeta skupaj živeti? je vprašal nekam boječe Roblek, ki je bil še le devetnajst let star. A skoro mu je bilo žal, da je vprašal.

— Vidiš ga! Rada se imata! je že zagrmel Kropnik. Sedaj govorimo že celo uro, da ni ljubezni, on po vpraša, kaj je, če se imata dva rada. Ali ne razumeš, do je to samo fikcija, samo domišljavost?

— A tako! Roblek je obmolknil in ni več odprl ust, razven kadar je hotel piti.

Pogovor se ni več odmaknil od tega predmeta. Prvo besedo so imeli satiričari, ki so razmrcvarili ljubezen, da ni ostalo cele dlačice na njej.

— Naj vendar kdo pove, kaj je pravzaprav vsa ta ljubezen? Še toliko ni vredna kakor šlezko vino, ki je gotovo dosti kiselo. Sploh je to sama iluzija. Sentimentalne duše, ha ha ha- V sedanjem svetu — hm, no — človek se oženi, ker je taka navada. Pa naj se že, ali vsaj previden naj bo. Ako žena ničesar nima, ni vsa lepota nič vredna. — Čuvstva? — Vraga! Za dober dan se dobi čuvstev, kolikor se jih potrebuje. — Ali poznate pevko Lavdo? Krasna ženska, a? Menim tako z umetniškega stališča. Enkrat bi jo hotel objeti, potem naj jo pa objema, kdor hoče . . . .

To je bila smer. Ton pa je bil včasi še vse drugačen. Celo nekateri tovariši, mlajši seveda, so rdevali.

Jagar še ni bil zinil besedice. Toda kdor bi ga bil opazoval, bi bil lahko videl, da se v njem nekaj kuha. To je bila njegova "posebnost", da ga je ta cinizem jezil in razburjal.

Razgovor je postajal bolj in bolj nizkoten. To ni bilo samo lascivno. Starejši so z očitnim trudom iskali besed, s katerimi bi mogli dovolj radikalno označiti svoje zaničevanje vsega, kar je z ljubeznijo v dotiki. Niso se pečali s kakšnim reševanjem seksualnega problema, samo cinizem so hoteli pokazati. Nekterim izmed mlajših so njih kremenite besede zelo imponirale, drugi pa niso razumeli ničesar . . . .

Enkrat je hotel vstati in oditi, da mu ne bi bilo treba poslušati teh reči, ki so ga skrajno ogorčevale. Toda zdelo se mu je, da mora ostati in da bi bilo strahopetno sedaj oditi. Nekateri tovariši so bili že nekoliko vinjeni, a o glavnih govornikih se ne bi bilo moglo tega reči. Vendar je požiral svojo jezo, da ne bi provzročil hujših prepirov. Sedel je pa kakor na iglah in kri mu je kar vrela.

Ne eden se ne oglasi, da bi pobil te teorije, ki sploh niso nikakršne teorije- Ne eden! In vendar ni mogoče, da bi vsi tako mislili in čutili, kakor se tukaj govori. Ni mogoče, da bi verjeli! Taki mladi ljudje! Pa kako govore o ženskah . . . ! Ha, pa še tako predrzni so, da se hočejo imenovati moderne!

V tem trenotku se je spomnil svoje ljubice, katero je obiskal v hiši njene tete, preden je prišel sem. In vsa ta marinirana, ž neko ženijalnostjo pokazovana blaziranost, gà je še bolj razkačila.

Ravnokar je Gojtan imel zopet besedo. Sedaj je že kar absolutno vladal. Vsakdo si je štel ob tej uri v največjo čast, pritrjevati mu, brez sodbe, brez kritike, brez lastne misli sploh. On pa se je radi tega še više dvigal po lestvi svojih smelih trditev. Zdelo se mu je,kakor bi še premalo "imponiral"; pritrjevanje mlajših mu ne zadostuje — giniti bi morali, občudovaje ga. To je hotel doseči z daljšim "govorom", ki ga je spustil v svet, široko sede z malo nazaj vzklonjeno glavo, desnico držeč na pivni čaši kakor na kakšnem ščitu, nogi pa daleč od sebe stegnjeni. V njegovem zapitem glasu je bilo nekaj, kar naj bi se smatralo za ironijo, v resnici pa to ni bil niti pristen cinizem. V tem roganju ni bilo niti toliko originalnosti, kolikor jo zmore kakšna dunajska branjevka na "Nashmarktu".

(Dalje prihodnjič.)

Žalostno, toda resnično.

Mlad mož (pri pogrebu): "Začuden sem, da vidim toliko ljudi tukaj. Ko je ranjki še živel, se nikdo ni za njega zmenil!"

Star gospod: "Da, tako je na svetu. Prijatelji izkažejo komu rajše zadnjo kakor pa prvo čast!"

NA PRODAJ.

Podpisani naznanjam rojakom, da prodam svoj dobro vpeljani SALOON na vogalu Lake in Barclay St., Milwaukee, Wis. Saloon je med tovarnami in v bližini slovenske naselbine. Jaz nameravam se preseliti na farmo. Katerega veseli kupiti, naj se oglasi pri meni.

John Brule.
236 Lake St., Milwaukee, Wis.

☞ Velika zaloga vina in žganja. ☜

Marija Grill

Prodaja belo vino po..............70c. gallon
črno vino po ....50c. "
Drožnik 4 galone za..................$11.00
Brinjevec 12 steklenic za..................$12.00
4 gal. (sodček) za $16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleve and, O

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton — KROONLAND 12,185 ton

FINLAND 12,185 ton — VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Trejti razred obstoji malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway, NEW YORK; 84 State Street, BOSTON, MASS.; 709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.; 1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.; 1306 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.; 219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.; 90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.; 900 Locust Street, ST. LOUIS, MO.; 205 McDermot Ave, WINNIPEG, MAN; 319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL; 121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN; 31 Hospital Street, MONTREAL, QUE

SVOJI K SVOJIM!

Važno za vsacega rojaka!

Kadar pošiljate

denarje v staro domovino

ali kadar nameravate potovati v staro domovino, ali vzeti sorodnike, ali prijatelje iz stare domovine v to deželo, obrnite se za

parobrodni in železniški listek

s popolnim zaupanjem na

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt Street, New York City,
ali na podružnico
6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Tisoče in tisoče rojakov in rojakinj se je že obrnilo v teh zadevah na to tvrdko, a nikdo ni zgubil centa, in vsakdo je bil uljudno in pošteno postrežen.

☞ Kdor Vam drugače svetuje ni Vaš prijatelj in noče Vam dobro. ☜

SVOJI K SVOJIM!

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Pisatelji med seboj.

"No, kako se ti je dopadla moja veseloigra;"

"No, tako — tako! Toda veš, med premori sem čul največ dobrih dovtipov!"

Najpraktičnejše.

"In kaj si storil, ko ti je gospodar tako osorno odrekel predujem?"

"Uro sem zastavil."

Nepojmljivo.

Gledališka igralka: "Gospod ravnatelj, prosim za predujem!"

Ravnatelj: "Že zopet, gospica Lili? Kako zlodja morete delati v ozkem krilu take korake?"

Šaljivo vprašanje.

Zakaj imajo stare device rade mačke?

Ker so brkati!

Vzrok.

"Ali si že bila katerikrat zaročena, Anka?"

"Saj vendar veš, da sovražim možke!"

"Ravno radi tega mislim, da si že bila večkrat zaročena!"

* * *

Žene delijo z nami skrbi, podvojujejo naše veselje in potrojujejo naše izdatke.

Mogoče ima prav.

A.: "Vaša žena je gotovo levičnica?"

B.: "Zakaj?"

A.: "No, ker imate desno lice otečeno!"

Še hujše.

Zdravnik (bolniku, bolehajočemu na aphasie, kateremu se je pa spomin zopet vrnil): "No, ali sedaj veste, kako se pišete?"

Bolnik: "Yes! Jaroslav Dziemialkowsky!"

Zdravnik (prestrašeno): "Forget it!"

Dolga pot.

"Ate, ali dobijo žirafe tudi nahod, če se prehladijo v noge?"

"Gotovo — toda še le drugo leto!"

Kratkovidnež.

Ona (prišedša v sobo): "Za božjo voljo, ali ne vidiš, da sedi otrok na mojem klobuku; ali nisi tega videl?"

Mož: "Videl sem že, pa sem mislil, da je kakšen nov okras!"

Izostala pridiga.

Žena (pozno domov prišedšemu in natrkanemu možu): "Ne morem najti besed za tvoje izostajanje!"

Mož (oddahnivši se): "Hvala bogu, bal sem se nasprotnega!"

Slabo naletel.

Gospod: "Gospica Ana, danes se mi je sanjalo, da sem vas poljubil!"

"O, radi tega imate zatečeno lice!"

Sedanje ženske.

"Na vse sem se že privadila, samo težkih importiranih smodk še ne prenesem!"

Nadkrilil ga je.

Janezek (stoječ pred kuhinjo): "Vidiš, Kardinal, mati kuha na [illegible] kopo!"

"[illegible] sem [illegible] kopo!"

O ženskah.

Žena je še danes takšna, kakoršna je bila v raju. Izpremenila ni narave, ampak samo obleko.

* * *

Ako žena kaj misli, je oni 'kaj' navadno 'nekdo'.

* * *

Vrag potrebuje deset ur, da pregovori moža, a žena eno.

* * *

Vsako ženo boli največ — "zob časa".

Potrebno vprašanje.

Hišinja: "Z gospo sedaj ne morete govoriti, ker slika."

Gospod: "Sebe ali kaj drugega?"

Zastopnost.

Služkinja: "S svojo novo gospo sem popolnoma zadovoljna; obe imava enak okus, enake želje, in njene obleke mi izborno pristojajo!"

Hudobno.

Mlada vdova: "Verjemite mi, da bi najrajše sledila svojemu ranjkemu možu."

Gospod: "Kdo bode tako nespravljiv! Privoščite mu vendar pokoj!"

Isto, pa vendar malo drugače.

Advokat: "Hudo je onemu, ki pride k vam v brivnico, da ga obrijete!"

Brivec: "Še hujše pa onemu, ki pride v vaše roke, da ga oskubete!"

* * *

Mnogim ženam je roman, katerega doživijo same, veliko zanimivejši, kakor oni, katerega čitajo.

Žene hočejo, da plešejo možje tako, kakor one žvižgajo — dasi jih mnogo niti ne zna žvižgati.

On je kriv.

"Oprostite milostiva, ali ste ločeni ali vdova?"

"Ločena sem. Toda vsled moževe krivde!"

"Kako to?"

"No, ker še živi; če bi umrl, bi bila vdova!"

Zbadljivo.

"Tako, tu imate malo nagrado za vašo neumnost. Prepričan se docela, da v vsem mestu ne najdete večjega osla, kakor ste vi!"

"Torej odpotujete za dalj časa?!"

* * *

Če te ne piči kača danes, ji ne zaupaj; ona samo zbira strup.

Nesramnež.

Krošnjar gruči aviatikov: "Ali smem ponuditi gospodom cenik najboljših obvez?!"

Vse zastonj.

Krojač: "Gospod baron, zadnji teden ste vendar rekli, da dobite denar!"

Baron: "Gotovo — toda vi ne!"

Ugoden prostor.

"Kakor sem izvedel, ima vaš bratranec, zdravnik, že lepo prakso!"

"Seveda; najboljše je pa še, ker stanuje takoj zraven najmodernejšega zabavališčnega parka."

Umevno.

Uradnik: "Priča, ali mi morete povedati, če je bil pokojni Štefanič mogoče melanholičen in pobit, kadar je bil sam?"

Priča: "Ne, ker nisem bil nikdar z njim skupaj, kadar je bil sam!"

Mladi otroška brbljavost.

Teta: "Priden bodi v šoli, ker je lenoba vseh nadlog začetek!"

Nečak: "Ali je bila tudi tvoj začetek?"

Teta: "Hudobni otrok, kako moreš vprašati kaj takega?"

Nečak: "No, oče je vendar zadnjič rekel, da si stara nadloga!"

On se spozna boljše.

"Izvrstno se je posrečila slika o vlomu! In tako naravno — ni res Gregor?"

"No ja — toda kako izgleda jetnišnica znotraj, tega ljudje ne vedo."

Končno.

Gostilničar: "Gospodje, sedaj ne morete domov; zunaj lije kakor iz škafa!"

Stalni gostje vsi naenkrat: "Končno smo le dobili — pametno vreme!"

Spozna se.

"Uvidel sem, da se čez svojega [illegible] ne smem pritoževati; pred odhodom je bil celo zelo ljubezniv!"

"Da, pa le — pred odhodom."

Glavno.

"Ne, ali si se vtaknil v gledališko [illegible]?"

"Izborno! Moja prijateljica je bila ob [illegible] je videla v novi obleki!"

Moderna gruzda.

— "Dovolite milostiva gospa!" — Gospod pristav Anžič — gospa [illegible] — [illegible] — (Tiho gostitelju): [illegible]

Hudomušna ura.

Uradnik (nestrpno čakajoč konca uradnih ur): "Če bi visela ura v gostilni, bi bilo že davno poldne!"

Bela vrana.

Prvi reporter: "Ali je res senator, da ste vrgli trustovemu agentu $500, s katerimi vas je hotel podkupiti, pred noge?"

Državni senator: "Da, to je res!"

Drugi reporter: "Senator je ravnal čisto pravilno — nekateri njegovi tovariši so dobili po dvakrat toliko!"

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1234 So. 15th. St.
Blagajnik: IVAN GOUŽE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7ht St.
PETER ŠPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 138.
FRANK GOUŽE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

PREMEMBA ČLANOV IN ČLANIC.

Društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Alojz Kiopčin, rojen 1881. cert. št. 6874, zavarovan za $1000, razred 3.; Frank Marc, rojen 1882. cert. št. 11332, zavarovan za $1000, razred 3.; Rok Florijan, rojen 1888. cert. št. 18914, zavarovan za $1000, razred 2.; Ana Marc, rojena 1880. cert. št. 11333, zavarovana za $500, razerd 3. — Črtani: Mary Klanšek, rojena 1892. cert. št. 12918, zavarovana za $500, razerd 1.; Vinko Klanšek, rojen 1882. cert. št. 12977, zavarovan za $500, razred 3. — Društvo šteje 83 članov in 37 članic.

Društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich, dne 19. aprila 1911. — Umrli: Mihael Stefanič, rojen 1888. cert. št. 11099, zavarovan za $1000, razred 2., umrl dne 4. aprila 1911, k Jednoti je pristopil dne 22. januarja 1909. — Društvo šteje 243 članov.

Društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. dne 24. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Andrej Sarka, rojen 1878, cert. št. 7685, zavarovan za $1000, razred 3. Alojzija Sarka, rojena 1878. cert. št. 8637, zavarovana za $500, razred 3. — Suspendirani: John Crandovič, rojen 1876. cert. št. 12724, zavarovan za $1000, razred 4. — Odstopili: Frank Cturgel, rojen 1864. cert. št. 1316, zavarovan za $1000, razred 6. ;Ana Sturgel, rojena 1871, cert. št. 9765, zavarovana za $500, razred 4.: Kunigunda Stermetz, rojena 1872. cert. št. 8638, zavarovana za $500, razred 4.: — Prestopili: k društvu sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Mont. Frank Henikman, rojen 1871. cert. št. 1950, zavarovan za $1000, razred 3.; Marija Henikman, rojena 1882. cert. št. ? ? ? zavarovana za $500, razred 2: drugo društvo šteje 41 članov in 16 članic: k društvu sv. Barbare št. 3 La Salle, Ill. Rudolf Cvelbar, rojen 1878. cert. št. 10950, zavarovan za $1000, raz 3.: to društvo šteje 86 članov. — Prvo društvo šteje 51 članov in 28 članic.

Društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo. dne 22. aprila 1911. — Prestopili: k društvu sv. Martina št. 83 v Superior, Wyo Frank Margon, rojen 1880. cert. št. 3810, zavarovan za $500, razred 2.: prvo društvo šteje 221, drugo 52 članov.

Društva sv. Alojzija št. 28 v Salida, Colo. dne 24. aprila 1911. — Zopet sprejeti: Ivan Majkovič, rojen 1882. cert. št. 11493, zavarovan za $1000, razred 3. — Društvo šteje 69 članov.

Društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. dne 20. aprila 1911. — Prememba zavarovalnine: Frank Hren, rojen 1878. cert. št. 7621, vazarovan za $500, razred 3. iz $1000 zavarovalnine.

Društva sv. Alojzija št. 31 v Braddock, Pa. dne 22. aprila 1911. — Prestopili: k društvu sv. Petra št. 69 v Thomas, W. Va.: Anton Urbas, rojen 1879, cert. št. 2783, zavarovan za $1000, razred 2.; Terezija Urbas, rojena 1888. cert. št. 9964, zavarovana za $500, razred 1.; Matija Likar, rojen 1886. cert. št. 4806, zavarovan za $1000, razred 1. Prvo društvo šteje 177 članov in 105 članic, drugo 42 članov in 11 članic.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydell, Pa. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Math. Palčič, rojen 1886, cert. št. 3154, zavarovain za $500, razred 1.: John Vidmar, rojen 1882. cert. št. 2994. zavarovan za $1000, razred 2: Franc Jernejčič, rojen 1877. cert. št. 11422, zavarovan za $1000, razred 3.: — Odstopili: John Seničnik, rojen 1887, cert. št. 1075, zavarovan za $1000, razred 1.; Jos. Meden, rojen 1885. cert. št. 12288, zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 87 članov.

Društva "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 24. aprila 1911. — Zopet sprejeti: John Jeršin, rojen 1886. cert. št. 12454, zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 54 članov.

Društva sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah, dne 24. aprila 1911. — Zopet sprejeli: Nik. Franič, rojen 1886. cert. št. 6557, zavarovan za $1000, razred 2.; Mark. Vladič, rojen 1878. cert. št. 3017, zavarovan za $1000, razred 3.; Mara Vladič, rojena 1880, cert. št. 9740, zavarovana za $500, razred 2.; Ivana Franič, rojena 183., cert. št. 10508 zavarovana za $500, razred 2.: — Društvo šteje 40 članov in 15 članic.

Društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Alojz Kozlevčar, rojen 1881. cert. št. 6015, zavarovan za $1000, razred 2.; Mike Finc rojen 1885, cert. št. 10855, zavarovan za $500. rabzred 2.: John Peršič, rojen 1878. cert. št. 10715, zavarovan za $1000, razred 3.; Soba Leopold, rojen 1871. cert. št. 3168, zavarovan za $1000, razred 4. — Društvo šteje 64 članov.

Društva sv. Frančiška št. 54 v Hibbing, Minn. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Dragutin Stimac, rojen 1887, cert. št. 13759, zavarovan za $1000, razred 2. — Odstopili: John Turk, rojen 1871. cert. št. 5009, zavarovan za $1000, razred 4.; Reza Turk, rojena 1881. cert. št. 8157, zavarovana za $500, razred 3. — Društvo šteje 52 članov in 12 članic.

Društva sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Mont. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Lorenc Kavčič, rojen 1862, cert. št. 4474, zavarovan za $1000, razred ? . — Društvo šteje 40 članov.

Društva sv. Barbare št. 60 v Chisholm, Minn. dne 22. aprila 1911. — Prestopili: k društvu sv. Janeza Krstnika št. 82 v Sheboygan, Wisc., John Perko, rojen 1888. cert. št. 1924, zavarovan za $1000, razred 1.; prvo društvo šteje 58, drugo 77 članov.

Društva sv. Janeza Krstnika št. 71 v Collinwood, Ohio, dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Ivan Ropotar, rojen 1874. cert. št. 13114, zavarovan za $500, razred 5. — Društvo šteje 81 članov.

Društva sv. Jožefa št. 76 v Oregon City, Oreg. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Lovrenc Curkman, rojen 1892. cert. št. 12868, zavarovan za $1000 razred ? . — Društvo šteje 2 6članov.

Društva sv. Martina št. 83 v Superior, Wio. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: John Pervič, rojen 1879. cert. št. 11771, zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 51 članov.

Društvo sv. [illegible] D. Mont. dne 24. aprila 1911. — Črtani: George Wise, rojen [illegible] cert. št. [illegible], zavarovan za $1000, razred 4. — Društvo šteje 75 članov.

Društva "Orel" št. 90 v New York, N. Y. dne 21. aprila 1911. — Umrli: Mihael Zobec, rojen 1867. cert. št. 11374, zavarovan za $1000, razred 6. umrl dne 9. aprila 1911. pristopil dne 1. aprila 1909. Društvo šteje 20 članov in 3 članice.

Društva sv. Rešnjega Telesa št. 95 v Franklin, Kans. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Štefan Medaj, rojen 1861, cert. št. 5768, zavarovan za $1000, razred 6.; Rudolf Kreča, rojen 1879, cert. št. 12763, zavarovan za $1000, razred 3.; Ferd. Shiltz, rojen 1871. cert. št. 11439, zavarovan za $500, razred 5.: Antonia Perne, rojena 1886. cert. št. 9645, zavarovana za $500, razred 2. — Društvo šteje 14 članov in 3 članice.

Društva Matere Božje Karmelske št. 106 v Chelfton (?) W. Va., dne 24. aprila 1911. — Odstopili: Fr. Simšič, rojen 1874. cert. št. 13429, zavarovan za $1000, razred 5. — Društvo šteje 21 članov.

Društva "Biser Gora" št. 102 v Richwood, W. Va. dne 24. aprila 1911. — Suspendirani: Louis Debevec, rojen 1892. cert. št. 11388, zavarovan za $1000, razred 3. — Društvo šteje 32 članov.

Geo. L. Brozich, glavni tajnik.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Emilija Dominik, vdova okrožnega zdravnika, 74 let. — Bernardina Kastelic, žena tovarniškega kurjača, 33 let. — Jurij Matjašič, zidarski delavec, 43 let.

Izprememba poštnih okrajev. Vasi: Cvetež, Sveta gora in Rovišče, ki so pripadale doslej v poštni okraj Sava, potem: Zabava, Ravno, Smoči dol, Razpotje in Breznik, ki so bile dosihmal v poštnem okraju Medija - Izlake, pripadajo odslej k c. kr. poštnem okraju Vače pri Litiji.

Lep kolega. Pri c. kr. okrajnem sodišču v Kamniku se je vršila dne 6. t. m. javna obravnava, pri kateri je bil učitelj Franc Kuhar iz Domžal obsojen na 50 K globe oziroma 5 dni zapora, kakor tudi v povrnitev stroškov, obsojen je bil radi prestopka razžaljenja časti. Kuhar je namreč sestavil anonimno pismo naperjeno napram svojemu šol. vodji nadučitelju K. Engelmanu, ga dal prepisati, ter je potem pismo odposlal na c. kr. deželni šolski svet.

ŠTAJERSKO.

Umrl je v Ljutomeru 25letni učitelj Al. Prager. Služboval je v Žgornji Radgoni.

Tatovi v ljutomerski okolici. Pred nedavno je poskušala četa 7 tatov vlomiti na več krajih v ljutomerski okolici. Na Cvenu so poskušali svojo srečo pri pošti; vendar se jih je pravočasno odgnalo. Tudi v Krapju in Lukavcih ni bilo sreče, pač pa so odnesli v Iljaševcih za precej 1000 K mesa in masti. Orožniki iščejo zastonj te predrzne tate.

Župnika je ogoljufal. Kočarski sin Janez Štamol iz Gotovelj je došel pred kratkim k župniku Korenu v Žalcu in mu je dejal, da mu je oče umrl. Zato je prosil 40 K podpore. Župnik je fantu verjel in mu denar dal. Ker je prišel tako lahko do denarja, je Štamol še enkrat poskusil svojo srečo, a takrat ga je župnik prijel in ovadil.

V Gradcu je umrl vpokojeni nadučitelj Lovro Serajnik, star 73 let. Pokojnik je bil dober narodnjak. Blag mu spomin!

Konservativne kandidature na Spodnjem Štajerskem. "Sloga" poroča, da bodo konservativci kandidirali v dosedanjem Roškarjevem, Plojevem, Korošćevem in Benkovičevem volivnem okraju.

Bela žena. V Cezanjevcih pri Ljutomeru je umrla Marija Vogrinec, rojena Markovič. — V Žetalih pri Rogatcu pa je preminula Amalija Colnarič iz Žetal. — Slovenskemu tržanu v Ljutomeru Seršenu je umrla hčerka Marička. — V Gornji Radgoni je umrl 10. aprila učitelj Alojzij Prager, star 25 let. — V Vitanju pri Celju je umrl 9. t. m. bivši občinski tajnik Ivan Verčnik.

Volilno gibanje v mestnih volilnih okrajih na Spod. Štajerskem. Iz Celja poročajo: V četrtek, dne 13. t. m., zvečer se je vršil v gostilni ge. Ploj na Bregu zaupni sestanek zastopnikov obeh slovenskih strank. Sklenilo se je postaviti v celjskem mestnem volilnem okraju za kandidata gospoda Ivana Rebeka, ključavničarskega mojstra v Celju. Govori se, da bo kot nemški opozicijonalni kandidat nastopil meščanski učitelj Avgust Aistrich. Ako se Slovenci v tem okraju prav pridno poprimejo dela, je prav lahko možna ožja volitev med enim nemškim in slovenskim kandidatom. — Iz Maribora poročajo: Na občnem zboru nemškega političnega društva je izvajal brivec Kral (znani propadli nemško nacijonalni kandidat), da vlada v Studencih tudi med nemško-nacijonalnimi volilci velika nezadovoljnost proti Marckhlu. Studenčani niso hoteli niti iti na zaupni shod v Celje, češ, da je škoda stroškov, ker gotova klika v Celju itak vse po svoji glavi uredi. Bi utegnilo biti res! — Iz Ptuja poročajo: Maliku so se zamajala tla tudi v Ptuju! Dne 12. aprila se je vršil shod nemško-nacijonalnih zaupnikov, na katerem se je enoglasno sklenilo odkloniti Malikovo kandidaturo in se zavzeti kakor lipniški občinski odbor, za nadgeometra Rauterja. Na čelu temu gibanju stoji dr. Plachki. — Isto se je zgodilo Maliku, kakor poroča "Grazer Tagblatt" tudi v Lonču. L. 1907. je bilo razmerje oddanih glasov v tem volilnem okraju sledeče (pri prvih volitvah) Malik 1401, Kremser (klerikalec) 1255, Jodlbauer (socijalist) 824, Radl (nemška ljudska stranka) 666 glasov. Malik je dobil v ožji volitvi 2333, Kremser pa 1780 glasov.

KOROŠKO.

Župnik zarubljen, dasi ni bil nič dolžan. Dne 7. t. m. pride iz Celovca od c. kr. okr. sodišča sodnijski sluga v stanovanje župnika in naznani, da mora zarubiti radi dolžnih 80 K hišno opravo ali živino. Dasiravno župnik dobro ve, da je v Korotanu marsikatero postopanje in ravnanje pri sedanjih razmerah lahko umljivo, vendar je zarubljeni župnik vprašal po vzrokih take tirjatve. Poslani sluga ni vedel nobenega vzroka za ta rubež navesti in župnik plača zahtevano svoto proti potrdilu. V ponedeljek, 10. t. m. pride v stanovanje župnika isti sluga proseč odpuščanja, ker se je sodnijski uradnik zmotil in našteje zarubljencu zopet 80 K na mizo. Dotični župnik je vprašal, ako v Celovcu še vedno pustne burke uganjajo, ko smo vendar že v resnobnem času velikega tedna ali morda bodoče državnozborske volitve izvestnim gospodom posebno mržnjo do župnika narekujejo?

PRIMORSKO.

Premeščenje črnovojniškega okrajnega poveljništva. Črnovojniško okrajno poveljništvo št. 5 so premestili iz Pulja v Pazin.

Redka divjačina. Divjega mačka, 5 kg težkega, 1.20 dolgega, je vstrelil g. Fran Leban, učitelj na Trnovem na občinskem lovu v Ravnici.

Nov velik hotel zgradi v Dubrovniku hotelski posestnik Odak, ki ima že dolgo vrsto let v najemu hotel "della Ville". Novi hotel bo stal na najlepšem kraju v Dubrovniku.

Novorojenček v brezdnu. Poročali smo, da je goriška sodnija aretirala Testenovo mater in hčer z Banjšič, ker se je sumilo, da je hči povila dete ter da sta ona in mati usmrtili novorojenčka. Nikjer ni bilo dobiti otroka, obe sta v zaporu tajili in izjavili, da sta nedolžni. Sled pa je peljala k velikemu brezdnu pod Krvavcem v banjski občini. Tam so bili našli neke krpe, na kar je preiskovalni sodnik odredil, da se mora pregledati brezdno. Martin Makarovič iz Kanala se je odločil, da se spusti v brezdno, globoko kakih 50 metrov. Spustil se je in prinesel na svetlo trupelce novorojenčka. Baje je dobil 50 K za svoj pogumni čin.

RAZNOTEROSTI.

Ribji lov v Jadranskem morju. V Jadranskem morju je bilo leta 1910. nalovljenih 13 milijonov kg rib v vrednosti 9,741,174 K, torej za 600,000 kilogramov več kakor v letu 1909.

Denarni zavodi v Bosni. Bosna ima danes 20 bank in 18 denarnih zadrug; med drugimi imajo v Sarajevu svoje podružnice: Avstroogrska banka, Union-banka in Ogrsko denarno in trgovsko društvo. V celi Bosni je 28 industrijskih podjetij.

Strašna lakota na Kitajskem. Iz Vladivostoka se poroča, na Kitajci strašno stradajo in da obupani prebivalci ropajo kljub temu, da je pustil guverner 200 roparjev žive raztrgati. Žene in otroke prodajajo Kitajci za hleb kruha... Strašno!

Sodno postopanje proti Tolstojevi udovi. — Iz Petrograda poročajo, da je pričelo sodno postopanje proti grofici Tolstojevi radi publikacije člankov in pisem pokojnega Tolstoja, ki je bila prepovedana. Če spoznajo grofico za krivo, bi jo utegnila doleteti kazen enoletne ječe.

Ljudskošolski učenci roparji. Dvanajstletni Bela Vasony je v Budimpešti ustrelil s flobertovo puško šestletnega Aleks. Hohla. Policijska preiskava je dognala, da so učenci ljudske šole na cesti Toth Kalman ustanovili roparsko tolpo. Vsak član te ljudsko-šolske tolpe je bil oborožen s flobertovo puško. Mladi roparji so ropali na cesti manjše součence, češ, da jim morajo kaj darovati.

Reforma koledarja. Na Angleškem se bavijo z mislijo, reformirati koledar. Po najnovejšem načrtu bi bil prvi dan v letu, t. j. novo leto, praznik. Temu bi sledili tedenski dnevi od ponedeljka naprej po vrsti. Prvi dan v letu bi ne bil ne tedenski dan ne nedelja, zato bi imelo leto potem 364 dnij, kar da ravno 52 tednov. Na ta način bi se recimo napravilo, da bi bil 2. januarja v vsakem letu pondeljek, 3. torek itd. Drugi učenjaki so se izjavili proti taki reformi.

Dober tek. — Mornar Konštantin Giudicelli v Marseille je izvedel, da mu je postala žena nezvesta in da je v njegovi odsotnosti prodala vse njegovo pohištvo. Giudicelli je po dolgem iskanju dobil svojo nezvesto ženo v neki krčmi, zahteval od nje denar, ki ga je dobila za pohištvo in ji odgriznil v pretepu nos, katerega je požrl, samo da ga ne bodo mogli zdravniki postaviti na prejšnje mesto. Koj po tem činu je mornar izginili in težko ga bo izslediti, ker ima sedaj on dva nosova, policija pa le enega, in še tisti se jej kmalu zdalj̄ša.

Kje je JANEZ GORNIK, podomače Tončkov? Doma je iz Makoše pri Ribnici na Kranjskem. Pred enim letom in osem meseci je bil tukaj na Aldridge. Kdor ve za njegov naslov, je prošen, da ga naznani na spodaj podpisana. — Petek & Zobec, Aldridge, Box 144, P. O. Electric, Mont.
(29-4—1-5).

NAZNANILO.

Rojakom v Milwaukee, Wis., se naznanja, da bode družtvo sv. Jožefa štev. 103 K. S. K. J. prihodnje tri mesece maj, junij in julij sprejemalo nove člane brez vsake vstopnine. Za sprejemne stroške se plača $1.00, katerega se pa po sprejemu vračuna za prispevke prvega meseca. Katerega veseli pristopiti v družtvo, je sedaj najlepša prilika. Novi člani se sprejemajo pri rednih sejah, ki se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani na West Allis, Wis. Začetek ob dveh popoldan. Ali naj se zglasijo pri tajniku: Anton Hren, 242 Greenbush St., Milwaukee, Wis.

ODBOR.

(29-4—1-5)

OKLIC.

Rojak JOHN KESCHE, ki je bival še pred kratkem v mestu Saginaw, West Side, Mich., naznani naj nam svoj sedanji naslov glede naročenih harmonik.

Frank Sakser Co.,
82 Cortlandt St., New York. N. Y.

ČITAJTE!

Ubežim Vám sestu k štestiu. Dokázal sem to tisicol'udom a dokážem to aj Vám, ako nado...

MLADI MOŽJE

STARI MOŽJE
MOŽJE SREDNJE STAROSTI.

Možje, ki se nameravajo ženiti — možje, ki bolehajo — možje, ki so bili nezmerni, prestrastni in ki so prevgnani; možje, ki so slabi, nervozni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladkosti življenja. **Vsi ti možje morajo pisati po našo brezplačno knjižico.** Ta knjižica pove, kako možje uničujejo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smejo ženiti dokler so v takem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito ozdravi zastrupljenje krvi ali sifilis, triper, slabost, splošna oslabelost, zguba spolne moči, nočni gubitek, revmatizem, organske bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvične bolezni.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravlje, telesno moč in poživljenje potom te dragocene knjižice. Zaloga znanosti je, in vsebuje stvari, katere bi moral znati vsak mož.

Ne trošite denarja za ubožna in malovredna zdravila, dokler ne čitate te knjižice, katera vam pove, od česa ste zboleli in kako zadobite popolno in trajno ozdravljenje. Zapomnite si, ta knjižica se dobi POPOLNOMA ZASTONJ. Mi plačamo tudi poštnino. Na spodnjem odrezku ali kuponu zapišite razločno svoje ime in naslov, odrežite kupon in pošljite nam ga še danes. Ostalo izvršimo mi.

Odrezek za brezplačno knjižico.

Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.
Aus. 300, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODJE:—Zanima me ponudba, katero nudite Vašo knjižico brezplačno. Prosim, pošljite mi jo takoj.

IME ....

NASLOV ....

....

Kje je JANEZ KOČEVAR? Doma je iz Bojanje vasi na Dolenjskem. Za njega bi rada zvedela njegova sestra, katera je prišla sedaj iz starega kraja. Prosim cenjene rojake, ce kdo ve za njega, naj mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Mary Kočevar, Valdez, Colo.
(28-4—2-5)

Iščem prijatelja MARTINA in JANEZA ŽUGELJ. Doma sta iz Dobravic pri Metliki na Dolenjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani nju naslov, ali naj se pa sama oglasita. Pred enim letom sta bila v Bradler, Ill., in sedaj pa nič ne vem, kje se nahajata; poročati njima imam nekaj važnega. — Marko Oberman, 3501 E. 95th St., So. Chicago, Ill. (28-4—1-5)

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBŠČINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILL.

— SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ. —

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi skoraj ni mogoče spoznati, dokler že ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se jo pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA POLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bledi ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni dovolj rudeče tvarine, da je preslaba, da bi zamogla pravilnim potom rediti truplo. Koža izgubi svojo naravno rudečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo pojema od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno utvariti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni mogoče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nam je poznano samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rudečega vina in zdravilnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bodete zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. Vaša kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bo zadobila zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti kterikoli vzrok, rabite Trinerjevo ameriško grenko vino.

Izguba teka
Nepravilno prebavljanje
Slabosti po jedi
Običajno zaprtje
Glavobol
Nahod
Koliko in krči
Izgubo moči
Ermenica
Onemoglost
Razne ženske bolezni
Izpahljaji in drugo

je nekoliko bolezni, ktere se odpravijo z rabo Trinerjevega ameriškega grenkega vina.

To sredstvo je bilo na razstavi v Seattle leta 1909 odlikovano s zlato kolajno in veliko nagrado (najvišja nagrada) na razstavah v Londonu in Bruselju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

SLOVAN. DELAVSKA 1908 PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOCJAN, predsednik nadzornega odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerkoli v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN. SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." B. P. L.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

"Winnetou na primer."
"Pshaw! Indijanec je!"
"Old Firehand?"
"Že večkrat sem se z njim meril!"
"Old Surehand?"
"Me ne more motiti."
"Old Shatterhand?"
"Že večkrat sem jezdil z njim, pa se nisem od njega nič naučil. Vsi ti so ljudje, pri katerih je ime največ. Ravno Old Shatterhand je v moji navzočnosti streljal kozle, katerih mu ne bi prisodil. Res je, da je telesno močan, toda to je tudi vse!"

Pri teh besedah je vstal ter se približal moji mizi. Pripovedovalec ni bil slab in poslušal sem ga s zanimanjem, dasiravno sem si svoje mislil. Te misli so se pa menda izražale na mojem obrazu, ker se je sedaj razkoračil pred menoj in me vprašal:

"Ko ste prej govorili z materjo Thick, sem slišal, da ste Dutchman, sir?"

Beseda Dutchman se rabi napram Nemcem kot psovka; kljub sem odgovoril mirno:

"Ne Dutchman, ampak Nemec, sir."

"To je eno in isto. Jaz rečem Dutchman, in pravim, da je pravilno tako. Ko sem pripovedoval, ste napravili obraz, kakor da bi dvomili nad resničnostjo mojih besedi. Zakaj?"

"Ali vas moj obraz tako zanima?"

"Pravzaprav čisto nič. Obraz imate, za kakoršnega se navadno ne zmenim; toda v tem slučaju je vse nekaj drugega. Izgledalo je ravno tako, kakor da mi ne bi verjeli. Ali je tako ali ne?"

"Ali vam je toliko na tem ležeče, če veste, kaj mislim?"

"Neumno vprašanje! Vaš dvomljiv obraz je veljal meni, in na vsak način moram vedeti, kaj pomeni. Ali se mogoče bojite, mi povedati?"

"Da bi se bal? Tega pa ne!"

"No torej, govorite!"

Gosti so bili tihi, tudi oni pri najoddaljenejših mizah. Pričakovali so kakšnega burnega prizora. Odgovoril sem smehljaje:

"Nimam vzroka tajiti, da me je vaš anahronizem (časoslovna zmeda) v vašem pripovedovanju začudil."

"Anahronizem? Kaj pa je to? Govorite vendar tako, da vas morem razumeti!"

"Dobro, torej jasnejše! Na kateri čas se nanaša govor o petroleju v sedanjem zmislu govora?"

"Kdo more to vedeti!"

"Jaz, namreč na leto 1859. In kdaj so bili najdeni v Združenih državah prvi petrolejski vrelci?"

"Na to vprašanje lahko odgovorite sami!"

"Dve leti prej, torej leta 1857. Sedaj pa govorite o nekem svedru na Coteau, kjer je bil Lincoln kmalu potem, ko je postal odvetnik. Kdaj pa je postal odvetnik?"

"Pustite me s svojimi neumnimi vprašanji v miru!"

"Niso tako neumna, kakor mislite, in potrebna, če vam hočem vašo zmoto dokazati. Lincoln se je namreč nastanil kot odvetnik leta 1836. v Springfieldu, torej dvanajst let pred najdbo večjih petrolejskih vrelcev. Kako se to vjema z vašim pripovedovanjem, sir?"

"Če se vjema ali ne, mi je vseeno!"

"No, potem pa bodite tako dobri, in se ne brigajte za moj obraz!"

"Ali hočete mogoče reči, da ono o požaru ne verjamete?" je vprašal z grozečim glasom.

"O, o tem ne dvomim, samo čas in osebe so druge."

"Kako to?"

"Old Shatterhand je doživel tak požar, in sicer v Bluff New Venango. (Glej Winnetou, II. zvezek.) Petrolejski mogotec se ni imenoval Willmers, ampak Forster."

"To me nič ne briga in tudi ničesar ne izpremeni na mojih doživljajih; petrolejski požari so se večkrat dogajali."

"Pa da bi bile pri vseh okolnostih tako slične? Hm! Sicer pa poznam Tim Kronerja, Coloradomana zelo dobro."

"Thunder-storm! Ali hočete reči, da nisem Tim Kroner?"

"Prav lahko je mogoče, da imata dve osebi enaka imena; toda pravi Coloradoman je oni, katerega poznam."

"Lepega človeka poznate! Če vam je kdo drugi, kakor jaz, rekel, da je Tim Kroner, Coloradoman, je lagal. In če niste s tem zadovoljni, vam zaprem usta s tol-le klino!"

Potegnil je izza pasu nož. Takoj sem imel revolver v roki, nameril nanj, in odgovoril:

"Le zaprite mi jih, če imate čas! Kroglje so navadno hitrejše, kakor nož!"

Stal je nekaj časa, ne da bi se ganil, ter potem rekel s zaničljivim glasom:

"Pshaw! Tim Kronerju se ni treba brigati za to, kakšne obraze reže zanikarnež, kakoršen ste vi. Le spakujte se, kolikor se vam zljubi; prav nič nimam proti temu; kljub temu ostanem, kar sem!"

Mož je zopet zataknil za pas nož ter se vrnil k svoji mizi. Poslušalci niso pričakovali tako mirnega izida, toda svojega razočaranja niso izrazili v besedah. Jaz bi lahko nastopil čisto drugače, toda navzočim gostom nisem hotel nuditi prizora, kakoršnji so v navadi med runnerji in loaferji. Malo me je brigalo, če so mislili, da sem se bal dozdevnega Coloradomana!

Ko je zopet zavzel svoj prostor, je pogledal naokoli in vprašal:

"Ali mogoče dvomite, gospoda, da nisem pravi Tim Kroner?"

Odkimali so, in eden gospodov, ki dosedaj še ni govoril, je odgovoril:

"Nimamo vzroka, da bi vam ne verjeli. Sicer pa h koncu vaše povesti lahko nekaj pristavim, kar bodete mogoče radi, ali pa tudi neradi slišali."

"Kaj pa?"

"Kanada-Billa ne morete ustreliti."

"Zakaj ne?"

"Ker je že mrtev."

"All devils! Mrtev je?"

"Yes, sir!"

"Ali veste to prav dobro?"

"Prav dobro."

"Kje je pa umrl?"

"V misijonu Santa Lucia pri Sacramentu."

"Pa vendar ne na kaki bolezni? Take navadne smrti lopov ni zaslužil."

"O tako poceni ni odšel na drugi svet. Za svoj konec se ima zahvaliti nekemu možu, katerega ime je bilo prej omenjeno."

"Torej?"

"Old Shatterhandu."

"Kaj? Old Shatterhand ga je usmrtil?"

"Da."

"Kako se je to zgodilo, sir?"

"To je zanimiva, zelo zanimiva povest, katero bi moral pravzaprav spisati. Jaz sem pisatelj, gospoda; to povem vsled tega, ker nekateri še ne vedo, kaj sem."

"Pripovedujte, pripovedujte vendar!" se je glasilo v krogu.

"Hm! Pravzaprav od pisatelja ni pametno, povedati ustmeno ono, kar hoče objaviti po časopisih; to bodete uvideli, gospoda."

Očividno je hotel, da ga še bolj prosijo; to se je tudi zgodilo, nakar je izjavil:

"Well, ker smo danes tako lepo pri pripovedovanju, vam hočem povedati povest, tako, kakor se je zgodila."

Mati Thick je prišla sedaj mimo mene in mi zašepetala:

"Hvala, sir, da ste prej preprečili pretep! S sedanjim pripovedovalcem bodete zadovoljni. Knjige piše in pripoveduje tako lepo, oh, tako lepo!"

Sedaj sem postal res radoveden, kakšno povest bode naredil mož iz navadnih dejstev.

Odkašljal se je ter začel z glasom izurjenega pripovedovalca:

"Bilo je v zalivu Sacramento. Množica, ki je hitela semintja, ali pa postavala, je bila pestrobojna. Tu je stala gruča suhih Yankeejev v običajnih, črnih frakih, z visokimi cilindri, z rokami v žepih in zlatimi verižicami, naprsnimi iglami in briljantnimi prstani. Med njimi so se drenjali Kitajci v svojih modrih jankicah in širokimi, belimi hlačami, dolge kite lepo sčesane in spletene. Južnootočani so bili tu, ki so boječe hodili po tujih tleh, in ko so, če so zagledali po njihovem mnenju kaj nenavadnega, staknili glave skupaj. Mehikanci so korakali naokrog v svojih slikovitih oblekah, s koničastimi klobuki na glavah. Californijci, črne ladys in gentlemen, resni Indijanci, strahopetni Nemci, Angleži z velikanskimi ščipalniki na nosu, gibčni, majhni Francozi, rdečelasi Irci, dišeči po žganju, Čilenci, traperji, skvateri, mestici in mulati vseh barv, in med njimi zlatoiskalci v najrazličnejših oblekah, raztrgani in razcapani, vendar nekateri z debelimi mošnjički zlatega prahu in zrn, so se gibali med množico. V malih gručah so stali poleg domačini, pravi gospodarji zemlje, pa mogoče vendar edini, ki so se, ne imajoči lastnine, morali borno preživljati z dnevnim nadnjanjem.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

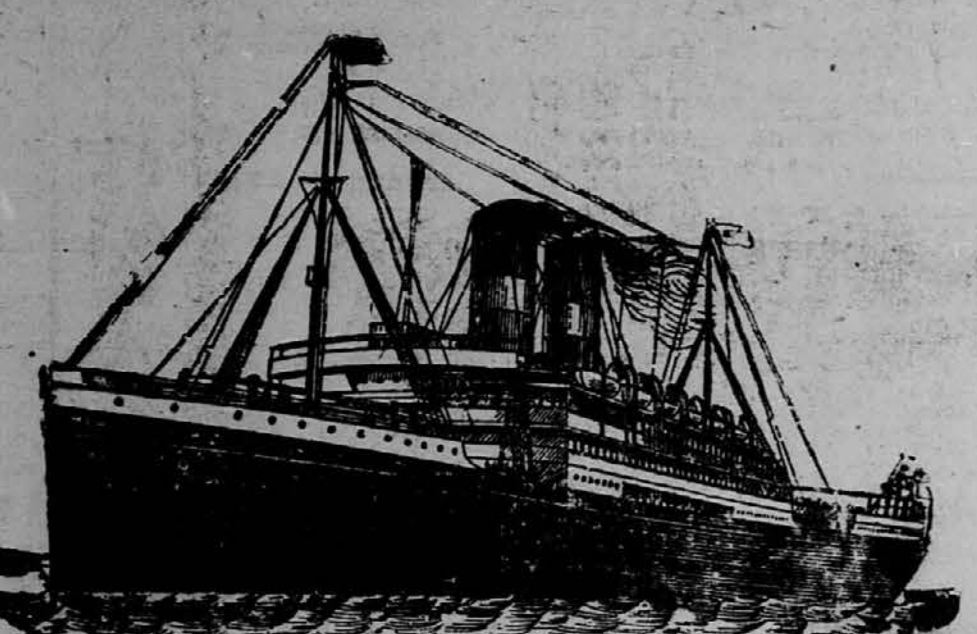

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:
ALICE. LAURA.
MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA.
OCEANIA.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so do:
TRSTA $35.00
LJUBLJANE 35.60
REKE 35.00
ZAGREBA 36.20
KARLOVCA 36.25
Za Martha Washington stane $3.00 več.
II. RAZRED do
TRSTA ali REKE .... $50.00 do 55.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents. 2 Washington St., New York

POZOR ROJAKI!

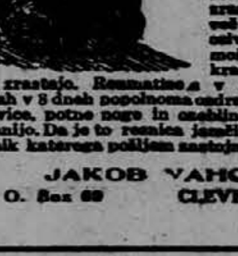

Po dolgem času a mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in saraste las, kakoršne še dosedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim rasti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Revmatizem v rokah, nogah in križičah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim z $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VAHCIC,
P. O. Box 69 CLEVELAND O.

Severova zdravila so varni branitelji zdravja v družinah.

Sedaj je čas uživati

SEVEROV KRIČISTILEC.

Priporočljiv za tele obolenja:

Bleda, p.čla kri, medel obtok, ogrci, črnavke, lišaji, opal.ki, bule, žive rane, uljesa, tvori, mehurčki, otekline, mozolji, srab, razširjene žleze, bezgavke, slani tok, kožne bolezni, splošna oslabelost.

in čut utrujenosti, tako splošen v tej letni dobi.

EN DOLAR STEKLENICA.

Na prodaj v lekarnah. Ne vzemite nobenega druzega leka, ki se vam ponuja namesto Severovega.

Knjižico z navodilom, tiskano v slovenskem jeziku dobite z vsako steklenico.

Po brezplačen nasvet pišete na naš Zdravniški oddelek.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Pozor slovenski farmerji!

Vsled občne zahteve, naročili smo tudi letos večje število pravih domačih

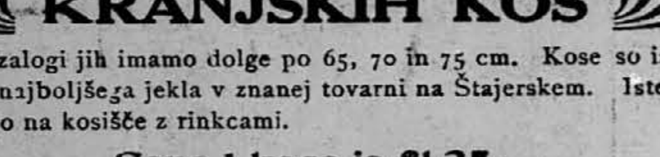

KRANJSKIH KOS

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znanej tovarni na Štajerskem. Iste se pritrdijo na kosišče z rinkcami.

Cena 1 kose je $1.25.

Pri večjej naročitbi znaten popust.

V zalogi imamo tudi **klepalno orodje iz finega jekla in pristne "Bergamo" brusilne kamne (osle).**

Cena 1 garniture klepanja je **$1. — 1 brusnega kamna 30c.**

Rojake opozarjamo da se z naročili požurijo dokler zaloga ne poide.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.
Direktna črta
do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:
"LA PROVENCE" na dva vijaka "LA SAVOIE" na dva vijaka "LA LORRAINE" na dva vijaka "LA TOURAINE" na dva vijaka

Poštni parniki so:
"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA LORRAINE 4. maja 1911. *LA SAVOIE 25. maja 1911.
*LA PROVENCE 11. maja 1911. *LA LORRAINE 1. junija 1911.
*LA TOURAINE 18. maja 1911 *LA PROVENCE 8. junija 1911

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

Parnik "FLORIDE" odkluje s pomola 84 dne 29. apr. ob 3. uri popoldne.
Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 29. aprila ob 3. uri popoldne.
Parnik "CAROLINE" odkluje s pomola 84 dne 13. maja ob 3. uri popol.
Parnik LA BRETAGNE odplujes pomola 57 13. maja ob 3. pop.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.